

Kainuun Luonnonsuojelupiiri ry
Iisalmen Luonnon Ystävien yhdistys ry
Janne Kumpulainen
Vienankatu 7
87100 Kajaani

Hallintopakkohakemus 5.11.2012

Päätös hakemukseen hallintopakon määräämiseksi Talvivaara Sotkamo Oy:lle

Asian vireilletulo

Kainuun luonnonsuojelupiiri ry ja Iisalmen Luonnon Ystävien yhdistys ry (jatkossa Hakijat) ovat 7.11.2012 päivätyllä viitetoimenpidepyynnöllään Pohjois-Suomen aluehallintovirastolle (liite 2) pyytäneet Talvivaara Sotkamo Oy:n (jatkossa Talvivaara) toiminnan keskeyttämistä määrääjäksi, esim. siihen asti kunnes uudet luparajat on määritelty ja vesitase saadaan hallintaan sekä Talvivaaran määräämistä selvittämään toiminnastaan aiheutuvat pinta- ja pohjavesistövaikutukset ja esittämään uuden suunnitelman miten se ryhtyy toimenpiteisiin ympäristövahinkojen estämiseksi ja jo tapahtuneiden ympäristövahinkojen mahdollisimman tehokkaaksi korjaamiseksi.

Aluehallintovirasto on 13.11.2012 päivämällään asiakirjalla siirtänyt asian valituskirjelmän vaatimusten 1 ja 3 osalta Kainuun ELY-keskuksen käsiteltäväksi (liite 3).

Hakijoiden vaatimukset

Hakijat vaativat 1) Talvivaaran toiminnan keskeyttämistä määrääjäksi, esim. siihen asti kunnes uudet luparajat on määritelty ja vesitase saadaan hallintaan. Hakijat vaativat myös, että 3) Talvivaara määrätään selvittämään toiminnastaan aiheutuvat pinta- ja pohjavesistövaikutukset ja esittämään uuden suunnitelman miten se ryhtyy toimenpiteisiin ympäristövahinkojen estämiseksi ja jo tapahtuneiden ympäristövahinkojen mahdollisimman tehokkaaksi korjaamiseksi.

Hakijoiden mukaan nykyinen toiminta on vesilain, ympäristönsuojelulain ja vesipuidedirektiiviä toteuttavan "vesienhoitolain" vastaista. Samalla toiminta on osoittautunut sellaiseksi, että Kainuun ELY-keskus ei ole tilanteen tasalla yhtiön toimittamien tietojen johdosta, eikä Kainuun ELY-keskus siten voi toimia ympäristövahinkodirektiiviä vastaavien kansallisten viranomaistoimien vastaavalla ja tuloksellisella tavalla. Kainuun ELY-keskus ei ole määritellyt yhtiön lupamääräyksiä tarkentavia velvoitteita vesilain ja -asetuksen sekä lupamääräysten ilmaisevilla tavoilla, vaan on jättänyt toimet liian laveasti yhtiön varaan,

mm. omatarkkailun osalta. Lainvastainen tilanne on oikaistava määräaikaaisella keskeytyksellä, kunnes asiaan liittyvät laillisuusksymykset on selvitetty, ja vältetään suurempien vahinkojen aiheutuminen sekä Kainuun että Savon puolella.

Talvivaaralla ei ole oikeutta saastuttaa Jormasjärveen laskevia vesiä. Sillä ei ole myöskään oikeutta aiheuttaa merkittävää vesien pilaantumisen riskiä ja uhkaa, ja siten estää tehokkaasti Itä-Sonkajärven rantakaavoitetun vesistöalueen vesistöjen virkistys- ja monikäyttömuotojen toteuttamista. Talvivaara ei ole huolehtinut kipsisakka-altaan korjaamisesta/hylkäämisestä tai korvaamisesta toisella kipsisakka-altaalla. Edellinen estää osaltaan ympäristövahinkodirektiivin riittävän toimeenpanon vesistö päästöissä.

Vireillepanon kiireelliselle käsittelylle on useita syitä. Päästöt ovat jatkuneet yhä lupamääräykset ylittävällä tasolla. Talvivaaralla on ollut jatkuvasti suuremmat sulfaattipäästöt kuin mitä se ympäristölupaa hakiessaan on esittänyt. Kemikaalipäästöjä on ollut toistuvasti. Vettä imeytyy pohjavesiin, koska eristämistä ei ole tehty ympäröivissä maa- ja vesiympäristöissä, eikä kipsisakka-allas ole enää toimiva tai patoturvallinen. Kainuun ELY-keskus ei ole ryhtynyt riittäviin valvontatoimiin, eikä se ole riittävästi täydentänyt tarkkailuohjelmaa. Samoin on ratkaisematta uhkasakon tai muun määräajan asettaminen.

Vireillepanossa viitataan ympäristöluvan lupamääräyksiin, jotka rajoittavat mahdollisuutta johtaa vesiä kipsisakka-altailta vesistöihin (lupamääräykset 6-9) ja todetaan, että malmin, läjityskasojen, avolouhoksen ja kaivosalueen vettä ei saa myöskään päästää vesistöön muuta kuin kipsisakka-altaiden kautta. Talvivaaran tiedotteen 15.10.2012 mukaan "Sateiden seurauksena noin 1,7 M m³ ylimääräistä vettä on kertynyt kaivosalueelle ja varastoitu avolouhokseen. Vesien pumppaus louhoksesta aloitettiin syyskuussa kipsisakka-altaiden laajennuksen ja yllä mainittujen putkitusten valmistuttua, ja louhoksen tyhjentämisen odotetaan kestävän 2-3 kuukautta."

Avolouhokseen kertyneen veden tyhjennys ei saa lisätä vesistöön pääsevän veden määrää. Miten pitkään noin 1,7 M m³ vesimäärän johtaminen altaista vesistöön jatkuu, ilman Pohjois-Suomen aluehallintoviraston toimia. Asian mittaluokka on syy vireillepanon nopeaan käsittelyyn.

Nykyisellä raakaveden käytöllä ja muulla korkeimman hallinto-oikeuden tarkentamalla vesitaseella jätevesimäärä lisääntyy jatkuvasti eikä ympäristöluvan suurin sallittu päästömäärä mahdollista vesien päästämistä vesistöön.

Vesilain vastaisen toiminnan terveysvaikutuksiin ja riskeihin ei ole voitu puuttua Kainuun ELY-keskuksen hidastelun ja "poikkeustilaohjeistuksien" vuoksi. Vuoden 2011 kevästä alkaen Laakajärven, Kiltuanjärven järviveden käytöstä mm. saunomisen löyly-

ja pesuvedenä on aiheutunut iho-oireita, silmien kirvelyä sekä hengitystieoireita. Syksyllä 2011 Laakajärven-Sälevänjärven vesistöt syystuulien aikaan lainehtivat kermanvalkoisena vaahtona. Vaikka tämän todettaisiin johtuvan humusmääristä, on vesilain nojalla esitettävä vireillepanijoille tutkinta-aineisto, joka todistaa aiheuttajan. Muutoin muut vireillä olevat hallintotoimet ja korvauksenhaut käyvät hyödyttömiksi, kun viranomaistoiminnassa ei panna täytäntöön Århusin periaatteita ympäristötiedon vapaasta saatavuudesta.

Talvivaara sekä Kainuun ELY-keskus yhteysviranomaisena eivät ole katsoneet aiheelliseksi tiedottaa Pohjois-Suomen aluehallintovirastolle, Pohjois-Savon ELY-keskukselle, Ylä-Savon SOTE-kuntayhtymän ympäristöjohtajalle, Itä-Sonkajärven rantakiinteistöjen omistajille eikä virkistyskäyttäjille järviveteen kohdistuvista raskasmetalli- ja kemikaalipäästöistä, eikä uraanin kulkeutumisesta.

Hakijat varaavat oikeuden esittää Talvivaaralle korvausvaatimukset vesistön turmelemisen sekä kiinteistöjen arvonmenetyksen osalta. Vireillepanoa täydennetään lainsäädäntöperustelujen osalta.

Tausta

Pohjois-Suomen ympäristölupavirasto (1.1.2010 alkaen Pohjois-Suomen aluehallintovirasto) on 29.3.2007 antanut Talvivaaran kaivostoimintaa koskien päätöksen dnro PSY-2006-Y-47. Ympäristöluparatkaisun alussa määrätään seuraavasti:

"Ympäristölupavirasto myöntää Talvivaara Projekti Oy:lle ympäristöluvan, joka koskee, niiltä osin kuin tällä päätöksellä ei toisin määrätä, hakemuksen mukaista ja laajuista monimetallimalmin avolouhoksista tapahtuvaa louhintaa, 1. ja 2. vaiheen kasaliuotusta, metallitehdasta, vety- ja rikkivetytehdasta, kalkin polttamoa, sivukivien läjitysalueita ja kipsisakan läjittämistä sekä muita näihin liittyviä aputoimintoja Sotkamon kunnassa ja Kajaanin kaupungissa. Toiminnassa on noudatettava tässä päätöksessä annettuja lupamääräyksiä."

Vaasan hallinto-oikeus muutti 15.2.2008 Pohjois-Suomen ympäristölupaviraston asettamaa jätevesien koostumusta koskevaa lupaehtoa 8 päätöksellään no 08/0039/1, jonka korkein hallinto-oikeus pysytti päätöksellään 24.11.2008 taltionumero 2953.

Voimaan jäänyt lupamääräys 8 oli sisällöltään seuraava:

"Kipsisakka-altaan ylivuotovedet on käsiteltävä siten, että jälkikäsitteily-yksiköihin johdettavan jäteveden pH-arvo on 6-9,5 ja nikkelpitoisuus alle 0,5 mg/l, kuparipitoisuus alle 0,5 mg/l ja sinkkipitoisuus alle 1,5 mg/l ja kiintoainepitoisuus alle 10 mg/l laskettuna 30 johtamisvuorokauden virtaamapainotteisena liukuvana keskiarvona. Kiintoaineen raja-arvo on tavoitteellinen jälkikäsitteily-yksiköihin johdettavalle jätevedelle. Jälkikäsitteily-yksiköistä vesistöön johdettavan kiintoaineen hehkutusjäännöksen pitoisuuden on oltava alle 10 mg/l

johtamisvuorokausien neljännesvuosikeskiarvona laskettuna. Yksittäisen näytteen nikkeli- tai kuparipitoisuus ei saa olla yli 1,0 mg/l eikä sinkkipitoisuus yli 2,0 mg/l".

Pohjois-Suomen aluehallintovirasto muutti 31.3.2011 antamallaan päätöksellä dnro PSAVI/225/04.08/2010 Talvivaaran kaivoksen ympäristöluvan lupaehtoja 7, 8 ja 9 siten, että jätevesiä voidaan johtaa myös suoraan loppuneutraloinnista jälkikäsittely-yksiköille. Pohjois-Suomen aluehallintovirasto päätti 26.7.2011 ratkaisullaan dnro PSAVI/77/04.08/2011, että em. päätöstä voidaan noudattaa muutoksenhausta huolimatta. Päätöksiin haettiin muutosta Vaasan hallinto-oikeudelta. Vaasan hallinto-oikeus on antanut ratkaisunsa asiassa 30.3.2012. Hallinto-oikeus kumosi päätöksellään edellä tarkoitetut Pohjois-Suomen aluehallintoviraston ratkaisut. Talvivaara on johtanut ympäristöön vettä kipsisakka-altaan ohi Kainuun ELY-keskuksen 15.6.2012 antaman päätöksen nojalla. Päätös on määrätty noudatettavaksi muutoksenhausta huolimatta. Vaasan hallinto-oikeus on 4.3.2013 päätöksellä nro 13/0047/1 kumonnut Kainuun ELY-keskuksen em. päätöksen täytäntöönpanomääräyksineen. Vaasan hallinto-oikeuden päätös ei ole lainvoimainen. Tällä hetkellä Talvivaara johtaa loppuneutraloinnin ylittevesiä jälkikäsittely-yksiköiden kautta Oulujoen ja Vuoksen vesistöjen suuntaan Pohjois-Suomen aluehallintoviraston 31.5.2013 (Dnro PSAVI/12/04.08/2013) antaman päätöksen nojalla.

Talvivaara on esittänyt ympäristö- ja vesitalouslupaansa koskevassa ympäristölupahakemuksessa jäteveden keskimääräiset pitoisuudet eräille alkuaineille ja yhdisteille. Talvivaaran kaivoksen yhteydessä toimivalta metallitehtaalta vesistöihin johdettavassa jätevedessä on ollut ennakolta arvioitua enemmän mm. sulfaattia, natriumia ja mangaania. Lähimpien purkuvesistöjen vesien pitoisuudet edellä mainittujen alkuaineiden ja yhdisteen osalta ovat nousseet Talvivaaran kaivoksen toimintaa koskeneessa YVA-prosessissa ja ympäristölupahakemuksessa arvioitua suuremmiksi. Johdettu jätevesi aiheutti kesällä 2010 pH-arvon laskua Salmisen ja Kalliojärven vesistöissä. Mitä tulee Kalliojärveen ja Kivijärveen, ympäristöterveydenhuoltoviranomaisena toimiva Kainuun maakuntakuntayhtymä on päivittänyt 14.8.2012 yhteenvedon veden laatuun liittyvistä asioista, jotka vaikuttavat veden käyttöön (liite 4). Kipsisakka-altaan vuodon johdosta Kainuun ELY-keskus ja Kainuun maakuntakuntayhtymän ympäristöterveydenhuolto antoivat käyttösuosituksia Talvivaaran lähivesistöille 29.11.2012 (liite 5).

Kainuun ELY-keskus on antanut Talvivaaralle 20.5.2011 kehotuksen, jonka mukaan Talvivaaran tuli selvittää Kaivoslammen, Syvälammen ja Härkälammen suunnasta Kalliojoen alaosan kautta Kolmisoppeen kohdistuvan metallikuormituksen määrä ja aiheuttajat sekä tehostaa prosessivesien käsittelyä niin, että jätevesi saadaan myös natrium-, sulfaatti- ja mangaanipitoisuuksien osalta vastaamaan

ympäristölupahakemuksessa esitettyjä pitoisuusarvoja. Määräaika selvityksen toimittamiselle oli 15.9.2011. Samassa yhteydessä edellytettiin selvitystä kuormituksen vähentämiseksi toteutetuista ja toteutettavaksi esitettävistä toimenpiteistä. Kehotuksessa todettiin edelleen, että "Toimenpiteet kokonaisuutenaan mukaan lukien prosessivesien kierrätyksen lisääminen tulee suunnitella ja toteuttaa niin, että jäteveden johtamisen haitalliset vesistövaikutukset saadaan vastaamaan enintään ympäristölupahakemuksessa esitettyä viimeistään 15.10.2011 mennessä uhalla, että ELY-keskus muutoin ryhtyy ympäristönsuojelulain 88 §:ssä mainittuihin toimenpiteisiin asiassa." Talvivaara antoi selvityksensä asiaan 15.9.2011.

Muut päätökset

Kainuun ELY-keskus on antanut ennen kipsisakka-altaan vuotoa vesien varastoinnista päätöksiä, joita on referoitu alla.

Kainuun ELY-keskus antoi 15.6.2012 päätöksen Talvivaaran YSL 62 §:n mukaiseen ilmoitukseen koskien kipsisakka-altaan ylitevesien tilapäistä varastointia Kuusilammen avolouhoksessa. Talvivaaralle myönnettiin lupa kipsisakka-altaan ylitevesien varastointiin Kuusilammen avolouhoksessa enintään 15.8.2013 saakka. Talvivaaran tuli luvan mukaan huolehtia, että Kuusilammen avolouhoksen pohjalla olevan vedenpinta ei pääse kipsisakka-altaan ylitevesien varastoinnin aikana nousemaan yli tason 190 mmp. Vaasan hallinto-oikeus ei ole 4.3.2013 päätöksessään valituksesta muuttanut Kainuun ELY-keskuksen päätöstä poikkeusmääräajan päättymisen vuoksi. Vaasan hallinto-oikeuden päätös ei ole lainvoimainen.

Kainuun ELY-keskus antoi 15.8.2012 päätöksen Talvivaaran YSL 62 §:n mukaiseen ilmoitukseen koskien kipsisakka-altaan ylitevesien tilapäistä varastointia Kuusilammen avolouhoksessa ja Kuusilammen avolouhoksen eteläosan sade- ja valumavesien tilapäistä varastointia Kuusilammessa. Talvivaaralle myönnettiin lupa kipsisakka-altaan ylitevesien varastointiin Kuusilammen avolouhoksessa enintään 31.12.2012 saakka. Hakijan tuli luvan mukaan huolehtia, että Kuusilammen avolouhoksen pohjalla oleva vedenpinta ei pääse kipsisakka-altaan ylitevesien varastoinnin aikana nousemaan yli tason 194 mmp. Talvivaaralle myönnettiin lisäksi lupa Kuusilammen avolouhoksen eteläosan sade- ja valumavesien tilapäiseen varastointiin Kuusilammen ylimmilleen tasolle +232 mmp enintään 1.4.2013 saakka. Kainuun ELY-keskuksen päätös on lainvoimainen.

Pohjois-Suomen aluehallintovirasto ja Kainuun ELY-keskus ovat antaneet Talvivaaran kaivoksella tapahtuneiden kipsisakka-altaan vuotojen jälkeen päätökset, joita on referoitu alla.

Pilaantuneiden maiden puhdistus

Talvivaara on toimittanut Kainuun ELY-keskukselle 21.12.2012 ilmoituksen Lumijoen yläosan pilaantuneiden maiden puhdistamiseksi. Kainuun ELY-keskus on antanut ratkaisun asiassa 21.1.2013.

Päätöksessä todetaan mm. seuraavaa: Talvivaaran kaivoksella tapahtui marraskuun 2012 alussa kipsisakka-altaan vuoto. Vuodon seurauksena kaivoksen eteläisen jälkikäsitteily-yksikön ja Ylä-Lumijärven väliselle osuudelle Lumijoen varteen kertyi kipsisakkaa sekä sakkaa jota muodostui, kun metallien saostamisessa käytettiin kalkkia. Sakkaa kertyi alueen läpi kulkevan Lumijoen kohdalle ja sen ympäristöön, kun vettä padotettiin alueelle.

Jokialueelle kertyneen sakan kulkeutumisriski on suuri kevään sulamisvesien vaikutuksesta. Kunnostuksen tavoite on ympäristövaikutusten minimoimiseksi poistaa alueelle kertynyt sakka mahdollisimman nopeasti talviaikana sakan ollessa vielä jäätynyt ja virtaavien vesien määrän ollessa vähäinen. Kunnostus pyritään toteuttamaan mahdollisimman vähän ympäristöhäiriötä aiheuttaen. Lähtökohta kunnostuksen toteutuksessa on, että kunnostus ei saa lisätä sakasta aiheutuvia ympäristövaikutuksia verrattuna tilanteeseen, jossa sakkaa ei poisteta.

Kunnostusalueelta poistettaville sakoille rakennetaan välivarastoalue. Välivarastoalueelle toteutetaan vesienkeräily- ja johtamisjärjestelmä, jonka avulla altaaseen kertyvät vedet johdetaan edelleen käsittelyyn muiden turvapadon takana olevien vesien tavoin.

Kunnostustavoitteena kohteessa on minimoida kunnostusalueelle kertyneen sakan ympäristövaikutukset poistamalla haitta-ainepitoinen sakka eteläiseltä suo- ja puroalueelta. Ensisijaisesti kunnostettava alue on Lumijoen uoma ylavesikorkeuteen saakka sekä uoman lähiympäristö.

Kunnostettavan alueen laajuus on noin 3-5 hehtaaria. Kipsisakka on läjittynyt pääosin enintään noin 0,2 metriä paksuksi kerrokseksi alueelle. Lumijoen uomassa hitaamman virtauksen alueilla ja syvänteissä sekä Ylä-Lumijärven patoaltaassa sakkaa voi olla paksumpana kerroksena. Kipsisakan lisäksi voi olla työteknisesti tarpeen poistaa kerros sakan alla olevaa turvetta, mikäli sen todetaan pilaantuneen kipsisakan sisältämällä haitta-aineilla. Alustavasti arvioitu poistettava sakkamäärä on noin 10 000-15 000 kuutiometriä. Kaivuolosuhteista riippuen kokonaiskaivumäärä on jonkin verran suurempi.

Kunnostustoimenpiteet toteutetaan poistamalla kunnostusalueelle läjittyneet sakat sekä tarvittavilta osin myös sakan sekaista turvetta kaivinkoneella. Kunnostetuille alueille tuodaan korvaavia puhtaita moreeni- ja pintamaa-aineita maaston muotoilemiseksi ja kasvualustan muodostamiseksi. Samalla kertaan tuodaan materiaalit Lumijoen uoman muotoilua varten. Puhtaat maa-aineet otetaan kaivospiirin alueelta.

Ennen kunnostusta toteutettavilla vedenjohtamisjärjestelyillä sekä kunnostuksen aikaisilla pumppauksilla on tarkoituksena ehkäistä vedenjohtamistarve kunnostusalueelta ympäristöön kunnostuksen

aikana. Tavoitteena on kunnostuksen aikana saada pumpattua kaikki alueelle tulevat ja siellä muodostuvat vedet Kortelammen turvapadon taakse. Kortelammen turvapatoaltaan vesien käsittely on kuvattu erillisessä suunnitelmassa, joka on parhaillaan tekeillä.

Kunnostusalueella oleva tai siellä muodostuva kipsisakan sekainen vesiliete, jota ei saada kaivettua, poistetaan pumppaamalla tai imemällä säiliöautoon. Liete johdetaan Kortelammen turvapatoaltaaseen, jossa lietteen kuivuessa erottuva vesi saadaan johdettua käsittelyyn.

Sakan poistamisen jälkeen Lumijoen uomassa on uusi pinta, joka todennäköisesti on hyvin eroosioherkkä. Lumijoen uoman muotoilu tehdään kunnostuksen edetessä siten, että kevään suurten virtaamien aikana uoman eroosio tulee olemaan mahdollisimman vähäistä. Eroosion vähentäminen toteutetaan tarvittaessa rakentamalla jokeen pieniä pohjapatoja ja sedimentoitumisalueita. Lumijoen ympäröivien alueiden täytöillä puhtailla maa-aineksilla pyritään palauttamaan uoman leveys mahdollisimman lähelle alkuperäistä tilannetta.

Kunnostusalueelta poistettava sakka välivarastoidaan tarkoitukseen erikseen rakennettavalla välivarastoalueella. Välivarastoalueen tarkempi kuvaus on esitetty kunnostussuunnitelman liitteissä 1 ja 2. Poistettavan sakan loppusijoittaminen tai hyötykäyttö selvitetään välivarastoinnin aikana ja esitetään viranomaiselle erikseen.

Päätökseen sisältyvän määräyksen mukaan Talvivaaran on toimitettava loppuraportin yhteydessä välivarastoitujen maamassojen loppusijoitukselle esitettävää ratkaisua koskeva suunnitelma Pohjois-Suomen aluehallintovirastolle ympäristöluvan päivityshakemuksen liitteeksi ja pyydettyä YSL 54 §:n mukaista ratkaisua materiaalin loppusijoituksesta. Kunnostusalueelta poistettavan sakan välivarastointi on Kainuun ELY-keskuksen päätöksen mukaan sallittu siihen asti, kunnes Pohjois-Suomen aluehallintovirasto ratkaisee poistettavan materiaalin loppusijoituksen täytäntöönpanokelpoisella päätöksellä. Kainuun ELY-keskuksen päätös on lainvoimainen.

Tarkkailusuunnitelman muutos

Kainuun ELY-keskus on 21.1.2013 antanut päätöksen koskien Talvivaaran kipsisakka-altaan vuodon lisätöiden tarkkailusuunnitelmaa, jonka tarkoituksena on lyhyellä ajanjaksolla seurata kipsisakka-altaan vuodosta aiheutuneita vesistövaikutuksia. Ympäristöluvanvaraisen toiminnan seuranta- ja tarkkailumääräyksistä säädetään YSL 46 §:ssä, jonka 4 momentin mukaan seuranta- ja tarkkailumääräyksiä sekä hyväksytyä seuranta- ja tarkkailuohjelmaa voidaan tarvittaessa muuttaa luvan voimassaolosta huolimatta.

Noudattamalla tarkkailusuunnitelmassa esitettyä tarkkailuohjelmaa ja huomioimalla tässä päätöksessä määrätyt muutokset ja lisäykset tarkkailusta saadaan tarvittavat tiedot poikkeuksellisen tilanteen lyhyen

ajan aiheuttamista muutoksista lähivesien laatuun ja sitä kautta aineistoa, jonka perusteella voidaan päästö- ja vaikutustarkkailua edelleen tarkentaa.

Talvivaaran kaivoksella on vuosi 2013 ns. laajemman tarkkailun vuosi, johon sisältyy mm. ekologista tarkkailua. Kainuun ELY-keskuksen päätös on lainvoimainen.

Vesien johtaminen ympäristöön

Kainuun ELY-keskus antoi 27.11.2012 päätöksen Talvivaaran YSL 62 §:n mukaiseen ilmoitukseen koskien kipsisakka-altaan ylitevesien tilapäistä varastointia louhokseen ja Kuusilampeen varastoitujen vesien johtamista ympäristöön. Talvivaaralle myönnettiin lupa kipsisakka-altaisiin varastoitujen vesien siirtämiseen ja tilapäiseen varastointiin Kuusilammen avolouhoksessa. Lisäksi myönnettiin lupa Kuusilampeen varastoitujen valumavesien johtamiseen Härkäpuron vesistöreittiä Oulujoen vesistöön. Vaasan hallinto-oikeus on 2.5.2013 päätöksellään kumonnut ELY-keskuksen päätöksen siltä osin, kuin se koski Kuusilampeen varastoitujen vesien johtamista vesistöön. Vaasan hallinto-oikeuden päätös ei ole lainvoimainen.

Kainuun ELY-keskus antoi 12.2.2013 päätöksen Talvivaaran YSL 62 §:n mukaiseen ilmoitukseen koskien käsiteltyjen jätevesien johtamista pois kaivosalueelta. Talvivaaran ilmoitus koski yhteensä 3,8 M m³ johtamista. Talvivaaralle myönnettiin lupa 0,9 M m³ jätevesimäärän johtamiseen sekä eteläiselle että pohjoiselle purkureitille, eli yhteensä 1,8 miljoonan kuutiometrin johtamiselle. Asian käsittely siirrettiin ympäristölupaviranomaisena toimivalle Pohjois-Suomen aluehallintovirastolle niiltä osin, kuin vesien johtamista ei Kainuun ELY-keskuksen päätöksellä sallittu. Vaasan hallinto-oikeus on 27.6.2013 päätöksellään kumonnut ELY-keskuksen päätöksen siltä osin kuin siinä oli myönnetty lupa johtaa käsiteltyjä jätevesiä luontoon. Vaasan hallinto-oikeuden päätös ei ole lainvoimainen.

Kainuun ELY-keskus antoi 26.4.2013 päätöksen Talvivaaran YSL 62 §:n mukaiseen ilmoitukseen koskien käsiteltyjen jätevesien johtamista pois kaivosalueelta. Talvivaaran ilmoitus koski Vaasan hallinto-oikeuden 2.4.2013 välipäätöksen noudattamatta jättämistä kipsisakka-altaan vuodon 7.-9.4.2013 aiheuttamassa poikkeuksellisessa tilanteessa. Ilmoitus koski lisäksi lupaa johtaa 620 000 m³ Kortelammen vesiä puhdistettuna Vuoksen vesistöön aiemmin myönnetyn 0,9 M m³ lisäksi sekä lupaa johtaa 200 000 m³ kipsisakka-altaan lohkojen 5-6 vettä neutraloitavaksi Haukilampeen ja puhdistettuna edelleen Oulujoen vesistöön. Talvivaaralle myönnettiin lupa käsitellyn jäteveden tilapäiseen johtamiseen 12.2.2013 annetun kiintiön puitteissa Vuoksen vesistöalueen suuntaan päätöksessä määrätyin ehdoin. Talvivaaralle myönnettiin lisäksi lupa jäteveden tilapäiseen johtamiseen Haukilampeen käsiteltäväksi. Lupaa lisäjuoksuksille Oulujoen ja

Vuoksen valuma-alueille ei myönnetty. Vaasan hallinto-oikeus ei ole päätöksellään 27.6.2013 muuttanut päätöksen voimassaolon päättymisen vuoksi valituksesta asioiden 2 ja 3 määräyksiä. Vaasan hallinto-oikeuden päätöksestä on valitettu korkeimpaan hallinto-oikeuteen. KHO on 7.10.2013 antamallaan päätöksellä jättänyt Vaasan hallinto-oikeuden päätöksestä tehdyn valituksen tutkimatta.

Kainuun ELY-keskus antoi 23.5.2013 päätöksen Talvivaaran YSL 62 §:n mukaiseen ilmoitukseen koskien kaivosalueelle varastoitujen vesien tilapäistä käsittelyä ja luontoon johtamista. Talvivaaran ilmoitus koski kaivosalueelle varastoitujen vesien tilapäistä käsittelyä ja luontoon johtamista Vuoksen vesistöön 1200 m³ tunnissa ja Oulujoen vesistöön 800 m³ tunnissa. Talvivaaralle myönnettiin lupa vesien tilapäiseen käsittelyyn ja luontoon johtamiseen määrälle, mikä on patoturvallisuuden ja avolouhoksen vedenpinnan nousemisen estämiseksi välttämätöntä. Oulujoen suuntaan johdettavan käsitellyn vuotoveden ja louhoksen valumaveden määrä sai olla enintään 288 000 m³. Kainuun ELY-keskuksen päätös on lainvoimainen.

Pohjois-Suomen aluehallintovirasto on 31.5.2013 päätöksellään nro 52/2013/1 myöntänyt ympäristöluvan Talvivaaran kaivoksen toiminnan olennaiseen muuttamiseen käsiteltävien jätevesien johtamisen ja siihen välittömästi liittyvien asioiden osalta. Aluehallintovirasto on muuttanut lupamääräyksistä ilmenevästi Talvivaaran kaivoksen ympäristö- ja vesitalousluvan nro 33/07/1 pilaantumisen estämistä koskevaa yleistä määräystä 4 ja jätevesipäästöjä koskevia lupamääräyksiä 5, 6, 7, 8, 9 ja 12 siten, että jätevesipäästöjä rajoittavat sekä pitoisuus- että enimmäispäästörajat. Johdettavien jätevesien vuosittaista enimmäismäärää koskeva rajoitus on poistettu. Uusien määräysten mukaan metallien talteenottolaitoksen loppuneutralointilaitoksen (LONE) ylitevedet voidaan tarvittaessa johtaa pohjoisen tai eteläisen jälkikäsitely-yksikön kautta. Jälkikäsitely-yksiköt voidaan ohittaa silloin, kun jälkikäsitely ei enää paranna puhdistustulosta. Aluehallintovirastossa vireillä olevaan Talvivaaran kaivoksen ympäristö- ja vesitalousluvan lupamääräysten tarkistamista sekä uraanin talteenottolaitoksen ympäristölupaa ja toiminnan aloittamista muutoksenhausta koskevaan hakemukseen annettavassa päätöksessä tullaan käsittelemään tämän päätöksen voimassaolo. Aluehallintoviraston päätös ei ole lainvoimainen. Päätös on kuitenkin välittömästi täytäntöön pantavissa muutoksenhausta huolimatta.

Lupapäätöksen nro 52/2013/1 lupamääräykset 6, 7, 8, 8a, 9, 9a ja 9b ovat sisällöltään seuraavat:

6. Prosessivedet, louhitun malmin, rikkipitoisen sivukiven tai läjitetyn jätteen kanssa kosketuksiin joutuvat sade- ja valumavedet, avolouhosten kuivatusvedet, avolouhoksen pintamaan poistoalueilta muodostuvat kuivatusvedet, sulfaatti- ja metallipitoiset tehdasalueen hulevedet sekä primääri- ja sekundääriliuotusalueiden ympäriltä ja

muilta alueilta kerättävät suojapumppausvedet sekä muut vastaavat likaantuneet vedet on palautettava kaivoksen liuoskiertoon tai puhdistettava ennen vesistöihin tai uusiin varastoaltaisiin johtamista siten, että lupamääräyksessä 8 määrätyt pitoisuusraja-arvot eivät ylity.

7. Metallien talteenottolaitoksen prosessivedet on palautettava liuoskiertoon. Liuoskierrosta metallin talteenoton jälkeen poistettava osa vedestä on käsiteltävä vähintään nykyisellä tai sen tasoisella tekniikalla (raudan saostus ja loppuneutralointi) ja ensisijaisesti palautettava talteenottolaitoksen käyttövedeksi tai muuten käytettäväksi hyödyksi kaivoksen eri käyttökohteissa.

Loppuneutraloinnin (LONE) ylitevedet voidaan tarvittaessa johtaa joko Oulujoen vesistön suuntaan pohjoisen jälkikäsitteily-yksikön (Haukilampi-Kärsälampi) kautta tai Vuoksen vesistön suuntaan etelän jälkikäsitteily-yksikön (Lumelan allas - Urkin allas - Kortelammen allas) kautta. Jälkikäsitteily-yksiköt voidaan ohittaa silloin, kun jälkikäsitteily ei enää paranna puhdistustulosta. Vesistöön johdettavan veden tulee täyttää lupamääräyksen 8 vaatimukset.

8. Kaikki vesistöön johdettavat lupamääräyksessä 6 tarkoitetut likaantuneet vedet on käsiteltävä hakemuksessa esitetyllä tai vähintään vastaavan tehoisella tavalla niin, että jokaisesta käsitteilykohteesta vesistöön johdettavan veden kokonaispitoisuudet alittavat virtaamapainotteisena kuukausikeskiarvona laskettuna seuraavat raja-arvot:

-Nikkeli	0,3 mg/l
-Kupari	0,3 mg/l
-Sinkki	0,5 mg/l
-Rauta	4 mg/l
-Uraani	10 µg/l
-Sulfaatti	6 000 mg/l
-Kiintoaine	20 mg/l

Yksittäisen näytteen nikkeli-, kupari- tai sinkkipitoisuus ei saa olla yli 1,0 mg/l.

Vesistöön johdettavan veden mangaanipitoisuuden on oltava tavoitearvona alle 6,0 mg/l virtaamapainotteisena kuukausikeskiarvona laskettuna.

Vesistöihin johdettavan veden pH ei saa ylittää arvoa 10,5. Veden pH-lukujen virtaamapainotteisen kuukausikeskiarvon on oltava alle 10.

Vesistöön johdettavan veden elohopea- ja kadmiumpitoisuutta koskevat lisäksi seuraavat vesiympäristölle vaarallisista ja haitallisista aineista annetun valtioneuvoston asetuksen (1022/2006) liitteessä 1B) määrätyt raja-arvot:

liukoinen elohopea	5,0 µg/l
liukoinen kadmium	10,0 µg/l

Muilta osin vesistöön johdettavan veden pitoisuuksien on oltava hakemukseen liitetyssä vesienkäsittelysuunnitelmassa (tämän päätöksen kertoelmaosan kohta "Puhdistetun veden laatu") esitetyllä tasolla. Jos pitoisuudet poikkeavat siinä esitetystä olennaisesti, tulee luvan saajan toimia lupamääräyksen 4a edellyttämällä tavalla.

8a. Veden liukoinen kadmium- ja lyijypitoisuus sekä ahvenen (lihaksen) elohopeapitoisuus eivät luontaiset taustapitoisuudet huomioon ottaen saa ylittää purkupaikkojen alapuolisissa vesistöissä vesiympäristölle vaarallisista ja haitallisista aineista annetun valtioneuvoston asetuksen liitteessä 1 C) sisämaan pintavesille säädettyjä ympäristölaatonormeja (AA-EQS).

Veden liukoinen nikkelpitoisuus ei luontainen taustapitoisuus huomioon ottaen saa ylittää tämän päätöksen mukaisesti johdettavien käsiteltyjen jätevesien vaikutuksesta edellä ratkaisuosassa määrätyn sekoittumisvyöhykkeen ulkopuolella etelässä Kivijoessa tai Laakajärven ja pohjoisessa Tuhkajoessa tai Jormasjärven tai alempanakaan vesistöissä vesiympäristölle vaarallisista ja haitallisista aineista annetun valtioneuvoston asetuksen liitteessä 1C) sisämaan pintavesille säädettyä ympäristölaatonormia (AA-EQS).

Luvan saajan on esitettävä Kainuun ELY-keskukselle 30.9.2013 mennessä asiantuntija-arvio Jormasjärven ja Laakajärven luontaisista nikkelin taustapitoisuuksista.

9. Käsitellyt jätevedet on juoksutettava vesistöihin tasaisesti niiden virtaamiin suhteutettuna. Kuhunkin purkusuuntaan johdettavan jäteveden vuorokausivirtaama saa olla 10.4.-15.6. enintään 15 % ja muina aikoina enintään 10 % johtamista edeltäneen Kalliojoen alaosan 7 vuorokauden keskivirtaamasta.

Vuoksen vesistön suunnassa käsitellyt jätevedet on johdettava Ylä-Lumijärven ohi Lumijokeen.

Virtaaman luotettavan seuraamisen mahdollistamiseksi luvan saajan on määritettävä Kalliojoen purkautumiskäyrä ja rakennettava jokeen, Korentojoen yhtymäkohdasta alavirtaan, virtaaman määrittämiseksi tarpeellinen vedenkorkeuden mittauspiste tarpeellisine laiteasennuksineen.

Esitys Kalliojoen virtaamien huomioonottamisesta vesistöön johdettavien käsiteltyjen jätevesien määrän laskennassa on toimitettava Kainuun ELY-keskuksen hyväksyttäväksi viimeistään 7.6.2013.

9a. Kaivosalueelta nykyisiin purkupaikkoihin, Oulujoen vesistössä Kolmisopen yläpuolelle ja Vuoksen vesistössä Lumijokeen johdettavien, lupamääräyksien 6 ja 8 tarkoittamien käsiteltyjen jätevesien aiheuttama yhteenlaskettu päästö vesiin saa olla enintään seuraava:

Loppuvuonna 2013 (16.5.-31.12.)

-Nikkeli	300 kg
-Kupari	150 kg
-Sinkki	300 kg
-Mangaani	20 000 kg
-Sulfaatti	12 000 t
-Natrium	6 500 t

Vuonna 2014

-Nikkeli	250 kg
-Kupari	150 kg
-Sinkki	300 kg
-Mangaani	16 000 kg
-Sulfaatti	12 000 t
-Natrium	6 500 t

Vuodesta 2015 alkaen

-Nikkeli	250 kg/v
-Kupari	150 kg/v
-Sinkki	300 kg/v
-Mangaani	2 600 kg/v
-Sulfaatti	1 300 t/v
-Natrium	650 t/v

9b. Luvan saajan on järjestettävä toiminta niin, että Vuoksen vesistössä Lumijokeen tai Oulujoen vesistössä Kolmisopen yläpuolelle johdetaan enintään 60 % vuoden kokonaispäästöistä.

Ratkaisun perustelujen mukaan päätöksen mukaisesti johdettavat käsitellyt jätevedet ylläpitävät, mutta eivät oleellisesti lisää niitä haitallisia vesistövaikutuksia, jotka ovat jo aiheutuneet Talvivaaran kaivosalueelta ympäristöluvasta poiketen johdettujen jätevesien seurauksena Vuoksen vesistön puolella erityisesti Ylä-Lumijärvessä, Lumijoessa ja Kivijärvessä sekä Oulujoen vesistön puolella erityisesti Salmisessa, Kalliojärvessä ja Kalliojoessa. Niiden veden käyttömahdollisuudet ovat jo heikentyneet voimakkaasti. Niiden tila alkaa vähitellen parantua viimeistään vuodesta 2015 alkaen jätevesipäästöjen pienentymisen ja kunnostustoimenpiteiden myötä, kun noudatetaan tämän luvan päätöksiä.

Päätöksen mukaiset päästöt kulkeutuvat vähitellen Kivijärven alapuoliseen Laakajärveen sekä Kolmisopen alapuoliseen Jormasjärveen. Lisäksi ne lisäävät Kivijärvessä sekä Salmisessa,

Kalliojärvässä ja Kolmisopessa jo olevan runsaasti natriumsulfaattia ja metalleja sisältävän veden kulkeutumista Laakajärveen ja Jormasjärveen. Näiden päästöjen seurauksena veden sulfaatti- ja metallipitoisuudet kohoavat vuonna 2013 edellä mainittujen arvioiden perusteella selvästi erityisesti Laakajärven pohjoisosan ja Jormasjärven eteläosan syvänteissä. Jätevesien vaikutus näkyy selvästi kohonneina sulfaattipitoisuuksina ja siihen liittyen kohonneina sähkönjohtavuuksina (suolapitoisuuksina) sekä myös jossain määrin kohonneina metallipitoisuuksina pitkälle alavirtaan etenkin Vuoksen vesistön Nurmijoen reitillä, jossa laimenemisolosuhteet ovat oleellisesti huonommat kuin Oulujoen vesistössä Jormasjärven ja Jormasjoen alapuolella.

Laakajärveen ja Jormasjärveen ei kuitenkaan todennäköisesti muodostu vastaavanlaista vesimassan pysyvää kerrostuneisuutta suolapitoisuuden suhteen kuten Kivijärvässä, Salmisessa ja Kalliojärvässä. Tällöin tilanne alkaa Laakajärvässä ja Jormasjärvässä parantua ja palautua vähitellen entiselleen viimeistään, kun jätevesipäästöt, erityisesti sulfaattipäästöt, pienenevät vuonna 2015 selvästi vuosien 2013 ja 2014 sekä aikaisemmasta tasosta.

Veden natriumsulfaattipitoisuuksien kasvu merkitsee suolapitoisuuden kohoamista. Suolapitoisuuden kasvu järvi- ja jokivesistöjen luonnolliseen tasoon nähden monikymmenkertaiseksi saattaa rajoittaa veden käyttöä. Se aiheuttaa myös ekologisia muutoksia, jotka näkyvät mm. vesistöjen levä- ja pohjaeläinyhteisöissä. Tällöin myös kalastoon ja kalastukseen kohdistuu todennäköisesti haitallisia muutoksia.

Päätöksen mukaisen jätevesien johtamisen seurauksena vuosina 2013 ja 2014 virkistyskäyttöhalukkuus vähenee ja veden käyttö saunavetenä voi vaikeutua etenkin Laakajärven pohjoisosassa ja Jormasjärven eteläosassa. Myös haitalliset kalatalousvaikutukset ovat ilmeisiä Laakajärvässä ja Jormasjärvässä. Tuhkajoen taimenkantaan kohdistuvat riskit kasvavat.

Veden laadun muutokset ja siitä aiheutuvat haitalliset vaikutukset eivät ennalta arvioiden kuitenkaan ole Kivijärven alapuolisessa Laakajärvässä sekä Kolmisopen alapuolisessa Tuhkajoessa ja Jormasjärvässä niin merkittäviä, että kyse olisi YSL 42 §:n 1 momentissa tarkoitettusta luvan myöntämisen esteenä olevasta merkittävästä ympäristön pilaantumisesta tai sen vaarasta tai erityisten luonnonolosuhteiden huonontumisesta, vedenhankinnan tai yleiseltä kannalta tärkeän muun käyttömahdollisuuden vaarantumisesta. Haitallisia terveysvaikutuksia ei aiheudu, kun tilanteen kehittymistä tarkkaillaan intensiivisesti, tarvittaessa vältetään veden käyttöä saunavetenä ja kun noudatetaan mahdollisia käyttörajoitussuosituksia. Pintavettä ei yleensä suositella käytettäväksi juomavetenä.

Jätevesien johtamisesta aiheutuvien vaikutusten vähentämiseksi on luvan saajan maksettavaksi määrätty kalatalousmaksu sekä määrätty käyttöveden toimittamista, Tuhkajoen taimenkannan turvaamista ja vesistöjen kunnostamiseen liittyvät selvitysveloitteet. Luvan saaja on lisäksi veloitettu selvittämään yksityiskohtaisesti tämän luvan mukaisesta jätevesien johtamisesta aiheutuvat vahingot.

Lupamääräyksiä noudattava toiminta täyttää siten YSL:n ja jätelain sekä niiden nojalla annettujen asetusten vaatimukset sekä sen, mitä luonnonsuojelulaissa ja sen nojalla on säädetty.

Vaasan hallinto-oikeus on 22.10.2013 välipäätöksellään Pohjois-Suomen aluehallintoviraston 31.5.2013 lupapäätöksestä tehtyihin valituksiin muuttanut päätöksen täytäntöönpanon lupamääräyksen 9b osalta siten, että jätevesien johtaminen Vuoksen vesistön Lumijokeen on toteutettava niin, että kyseiset jätevedet sisältävät enintään 40 % lupamääräyksessä 9a mainittujen haitta-aineiden vuosipäästöstä. Mahdollisesti jo aloitettu edellä mainitun kuormitusmäärän ylittävä jätevesien johtaminen Vuoksen vesistöalueelle on heti keskeytettävä. Lupamääräystä 9b koskeva määräys on voimassa siihen saakka, kunnes pääasiaa koskevat valitukset on hallinto-oikeudessa ratkaistu tai kunnes asiasta toisin määrätään. Samalla välipäätöksellä kipsisakka-aitaiden tyhjentämiseksi lupamääräyksessä C asetettua määräaikaa on muutettu siten, että määräaika päättyy 31.12.2013.

Asian käsittelyvaiheet Kainuun ELY-keskus on kuullut hakemuksen johdosta Talvivaaraa, joka toimitti vastineensa Kainuun ELY-keskukselle 5.2.2013 (liite 6).

Hakijat antoivat vastaselityksen Talvivaaran vastineesta 1.3.2013 (liite 7).

Talvivaaran vastine Talvivaara toteaa vastineessaan 5.2.2013 seuraavaa:

Hakijoiden mukaan Talvivaaran päästöt ylittävät toimintaa sääntelevässä ympäristö- ja vesitalousluvassa sallitun tason. Talvivaaran ympäristöluvassa on asetettu vesistöön johdettaville päästöille pitoisuusraja-arvot nikkelin, kuparin ja sinkin, kiintoaineen ja pH:n osalta. Määräystä on perusteltu sillä, että näitä raja-arvoja noudattamalla kaivoksen alapuolisissa vesistöissä ei tule aiheutumaan merkittävää pilaantumista. Lisäksi luvassa on määrätty suurimmasta sallitusta kaivosalueen ulkopuolelle vuosittain juoksutettavasta vesimäärästä. Talvivaara on jatkuvasti normaalitoiminnassaan (ts. kipsisakka-altaalla tapahtunutta onnettomuustilannetta ja muita poikkeustilanteita lukuun ottamatta) noudattanut lupamääräyksissä asetettuja nikkeli-, sinkki- ja kuparikuormitusta koskevia raja-arvoja sekä vuosittaiselle vesipäästöjen enimmäismäärälle asetettua rajaa. Onnettomuudenkin yhteydessä suurin osa metallipäästöistä on saatu neutraloitua kaivosalueen sisäpuolelle.

Sulfaatin enimmäispitoisuuksista ei ole annettu lupamääräyksiä. Lupahakemuksessa on vallitsevan käytännön mukaisesti kuitenkin esitetty arvioita siitä, mikä toiminnassa olevan kaivoksen vesistökuormitus tulee olemaan. Ympäristölupakäytännössä ylipäätään ei ole annettu merkitystä sulfaattipäästöille kaivos- tai muita toimintoja koskevissa luvissa eikä Talvivaaran käsityksen mukaan Suomessa toimiville kaivoksille ole asetettu luparajoja sulfaatin osalta, vaikka sulfaattipäästöt ovat tosiasia lähes kaikissa kaivoksissa. Talvivaara ei ole sulfaatin osalta rikkonut eikä edes ole voinut rikkoa lupamääräystä, koska sellaista määräystä Talvivaaran ympäristö- tai vesitalousluvassa ei ole

Talvivaara toteaa Hakijoiden kirjelmässään listaamista Talvivaaran kaivoksen ympäristöluvan lupaehdoista, että lupaehdoista on kaivoksen normaalitoiminnan aikana noudatettu lukuun ottamatta kiintoaineelle määrättyä pitoisuusrajaa. Lisäksi on poikettu määräyksestä, joka koskee puhdistetun prosessiveden johtamista kipsisakka-altaan kautta jälkikäsittely-yksiköille. Tästä lupamääräyksestä poikkeamiseen on saatu Kainuun ELY-keskuksen lupa 14.6.2012. Myös Kuusilammessa varastoitujen vesien johtaminen ympäristöön on ollut sallittua Kainuun ELY-keskuksen 27.11.2012 antaman luvan nojalla.

Kaivosalueelle varastoituna on tällä hetkellä runsaasti vettä, josta osa on peräisin kipsisakka-altaan onnettomuudesta ja osa on luontaisia sulamis- ja valumavesiä. Tässä tilanteessa vesiä ei voida varastoida kipsisaltaalle. Vedet tulee johtaa käsiteltynä pois kaivosalueelta, jotta vältytään kevään sulamisvesien aiheuttamalta lisäriskiltä ja mahdollistetaan louhinnan aloittaminen kesällä 2013. Louhinnan aloittaminen on myös ympäristökysymys, koska tuore malmi sitoo vettä tehokkaasti ja myös haihduttaa tehokkaasti. Louhinnan aloittaminen edesauttaa vesitaseen hallintaa ja vähentää riskejä. Talvivaara on esittänyt Kainuun ELY-keskukselle suunnitelman siitä, miten kaivosalueella tällä hetkellä oleva ylimääräinen vesi voidaan purkaa ympäristöön ja tehnyt asiaa koskevan YSL 62 §:n mukaisen ilmoituksen. Talvivaaran näkemyksen mukaan on selvää, että Hakijoiden vaatiman vesitaseen hallintaan saannin edellytyksenä on Talvivaaran normaalin toiminnan jatkaminen niin louhinnan, malminkäsittelyn, metallien talteenoton kuin vedenpuhdistuslaitostenkin (raudan saostus, loppuneutralointi sekä käänteisosmoosilaitokset) osalta.

Kipsisakka-altaan vuodon jälkeen toiminta on käynnistetty vasta, kun siihen on saatu Kainuun ELY-keskuksen ja muiden Talvivaaran toimintaa valvovien viranomaisten hyväksyvä kanta. Tämän käynnistämistä koskevan kannan muodostaminen on perustunut tarkkaan harkintaan ja lukuisiin selvityksiin ja neuvonpitoihin viranomaisten ja Talvivaaran välillä.

Aikaisemmissa Kainuun ELY-keskukselle mm. toiminnan keskeyttämistä koskevissa vireillepanoissa on pääasiassa ollut kysymys kaivoksen sulfaattipäästöistä, joihin myös nyt käsillä olevassa vireillepanossa on viitattu. Sulfaattipäästöjä on merkittävästi pienennetty vuoden 2012 aikana. Päästöt tulevat entisestään pienentymään käänteisosmoosiin perustuvan puhdistuslaitoksen käyttöönoton myötä.

Hakijoiden mukaan Talvivaaralla ei ole oikeutta saastuttaa Jormasjärven ja Itä-Sonkajärven vesiä. Jormasjärven osalta Talvivaara toteaa, että ympäristöluvassa on määrätty Jormasjärveen kohdistuvan nikkeli- kupari- ja sinkkikuormituksen suurin sallittu määrä. Tarkkailun perusteella näille aineille määrättyjä raja-arvoja on normaalitoiminnassa noudatettu. Jormasjärven veden laatu ei ole sulfaattia ja natriumia lukuun ottamatta poikennut normaalitilasta. Näidenkin aineiden pitoisuudet ovat alle vesieliöille haitallisena pidetyn tason. Itä-Sonkajärven alueella ei ole todettu vaikutuksia, jotka voisivat estää tai haitata rantakiinteistöjen virkistyskäyttöä.

Hakijoiden mainitsemien Laakajärven ja Kiltuanjärven vedestä aiheutuvilla iho-oireilla ei ole yhteyttä Talvivaaran toimintaan. Asiaa on selvitetty eivätkä mahdolliset iho-oireet ole voineet johtua Talvivaaran puhdistetuista prosessivesistä. Ainoa vaikutus ko. alueilla on ollut sulfaattipitoisuuden lievä kohoaminen mutta pitoisuus on niin pieni, ettei siitä voi aiheutua iho-oireita. Ylempänä sijaitsevassa Kivijärvessä pitoisuudet ovat olleet suurempia ja silti Terveysten ja hyvinvoinnin laitoksen mukaan Kivijärven veden aineet eivät todennäköisesti aiheuta iho-oireita. Mahdollinen syy iho-oireisiin voi olla limalevä, jota tiedetään esiintyvän Nurmijoen reitin vesistöissä. Vireille panijoiden mainitseman vaahtoamisen osalta Talvivaara toteaa, että vaahtoaminen on ollut yleistä varsinkin sateisina vuosina. Lisäksi Pohjois-Savon ELY-keskus on tutkinut vaahtoja ja todennut, etteivät ne johdu Talvivaaran toiminnasta.

Toiminnasta ei ole aiheutunut eikä tällä hetkellä aiheudu välitöntä terveyshaittaa tai muuta merkittävää välitöntä pilaantumista ja lisäksi on voitu osoittaa, että kuormitusta on mahdollista vähentää toimintaa keskeyttämättä. Keskeyttämiselle ei siten ole oikeudellisia edellytyksiä.

Talvivaaran kaivoksella tapahtui 4.11.2012 alkanut onnettomuus, jossa kipsisakka-altaasta pääsi vuotamaan metallipitoista ja hapanta vettä pääasiassa kaivos-alueelle, mutta myös kaivosalueen ympäristöön. Kaivosalueen ympäristöön vettä jouduttiin johtamaan noin neljä vuorokautta. Etelään noin 200 000 m³ ja pohjoiseen noin 20 000 m³. Etelässä juoksutus alkoi 8.11.2012 ja päättyi 12.11.2012. Pohjoiseen vettä jouduttiin juoksuttamaan 4-5.11.2012. Suurin osa vuodosta saatiin hallitusti kerättyä varoaltaisiin, toisiin kipsisakka-altaisiin tai liuoskiertoon. Lisäksi ympäristöön johdettu vesi neutraloitiin ensin varoaltaisissa, jolloin ympäristöön päässeet haitta-ainepitoisuudet olivat pienempiä kuin kipsisakka-altaan vedestä mitatut.

Vuodon seurauksena kaivosalueen lähivesien (pohjoisessa Salminen, Kalliojärvi, Kalliojoki ja etelässä Ylä-Lumijärvi, Lumijoki ja Kivijärvi) metallipitoisuudet kohosivat nopeasti. Tilanne kaivosalueella on saatu hallintaan ja vesistöjen metallipitoisuudet ovat laskeneet. Onnettomuuden seurauksena ympäristöön päässeet metallit näyttävät päätyneen etelässä Kivijärven syvänteeseen ja pohjoisessa pääasiassa Salmisen ja Kalliojärven syvänteisiin sekä pieniltä osin Kolmisoppeen. Metallien kulkeutumisesta Jormasjärveen ja Laakajärveen ei ole viitteitä. Kalkituksella ja uudella suojapadolla metallien leviäminen on saatu tehokkaasti estettyä.

Talvivaara on ryhtynyt kaikkiin mahdollisiin toimenpiteisiin kipsisakka-altaan onnettomuuden aiheuttamien vaikutusten hallitsemiseksi, vähentämiseksi ja poistamiseksi. Toimenpiteitä tehdään Kainuun ELY-keskuksen ohjauksessa. Kainuun ELY-keskus on katsonut, että Talvivaaran toiminnan jatkaminen on ympäristön kannalta edullista eikä se ole nähnyt estettä metallitehtaan toiminnan käynnistämiseksi sen jälkeen, kun vuototilanne on saatu hallintaan. Myös Turvallisuus- ja kemikaalivirasto ja Säteilyturvakeskus ovat hyväksyneet metallitehtaan toiminnan käynnistämisen.

Asiassa on lisäksi huomioitava, että kipsisakka-altaan pohjarakenne on ollut ympäristöluvassa seikkaperäisesti määritelty ja ympäristöluvan mukainen. Talvivaara korostaa, että kysymyksessä on erittäin valitettava onnettomuus, jossa ympäristöluvan mukainen rakenne on yllättävällä tavalla vioittunut. Ympäristöön päässeeseen veteen suuri määrä johtuu siitä, että poikkeuksellisen sateisen kesän vuoksi kaivosalueella on jouduttu varastoimaan runsaasti vettä. Talvivaaran ympäristöluvan mukaan kaivosalueelta saa johtaa ympäristöön 1,3 M m³ vettä vuodessa. Muilla kaivoksilla vastaavia vesipäästöjen enimmäismääriä koskevia määräyksiä ei ole. Määräys ei ole kaivostoiminnassa toimiva, koska toiminnanharjoittajalla ei ole mahdollisuuksia vaikuttaa kaivosalueelle kertyvän veden määrään vaan se riippuu säätilasta. Mikäli ympäristö lupa olisi sen sallinut, ylimääräinen vesi olisi voitu johtaa puhdistettuna ympäristöön eikä alueen vesitaseelle olisi muodostunut yhtä suuria haasteita. Talvivaara on esittänyt, että uudessa ympäristöluvassa vastaavaa määräystä ei olisi, vaan metallikuormitukselle asetettaisiin sen sijaan enimmäismäärä.

Kipsisakka-altaan vuodon jälkeen Talvivaaran kaivoksen ja metallitehtaan toiminta on palannut normaaliksi lukuun ottamatta louhinnan keskeytymistä avolouhoksessa olevan veden vuoksi. Toiminta ei nykyisellään lisää kipsisakka-altaan vuodosta aiheutuneita vaikutuksia eikä toiminnan jatkamisesta ole haittaa alueella suoritettaville kunnostustoimenpiteille. Toiminnan keskeyttäminen ei myöskään pienentäisi vuototilanteesta aiheutuneita vaikutuksia. Toiminta ei nykyisellään aiheuta välitöntä terveyshaittaa eikä muuta merkittävää ympäristön pilaantumista eikä toiminnan keskeyttämiselle siten ole edellytyksiä.

Toiminnan normaali jatkaminen on ensiarvoisen tärkeää kaivoksen vesitaseen ja siten myös ympäristövaikutusten hallinnan kannalta. Vireille panijoiden vaatimuksiin suostuminen ja toiminnan keskeyttäminen johtaisi ympäristönsuojelun kannalta nykyistä heikompaan ja ennakoimattomampaan tilanteeseen. Toiminnan jatkamisen myötä bioliuotuskasoista haihtuu vettä, mikä osaltaan auttaa vesitaseen hallinnassa.

Valtaosa kipsisakka-altaasta vuotaneesta vedestä on jälkikäsitellyiltä, joiden maapohja koostuu moreenista, jonka päällä on turvetta. Altaiden eteläpuolelle on asennettu pohjavesiputkia, joilla seurataan mahdollisia vaikutuksia pohjaveteen. Tähänastisessa seurannassa vuodosta ei ole todettu aiheutuneen vaikutuksia pohjaveteen. Lähimmät yksityiset kaivot sijaitsevat useiden kilometrien päässä.

Talvivaaran kaivoksen toimintaan liittyy poikkeuksellisen laaja vaikutustarkkailu. Tarkkailuvelvollisuudesta on määrätty ympäristöluvassa, kuten aina Suomessa. Tarkkailua tehdään hyväksytyyn tarkkailuohjelman mukaisesti, jota on täydennetty vuosien 2011-2012 aikana. Kipsisakka-altaalla tapahtuneen onnettomuuden jälkeen pinta- ja pohjavesivaikutusten seurantaan laadittiin lisätarkkailuohjelma, jonka mukaisesti tarkkailua on tehty tehostetusti onnettomuuden jälkeen. Tarkkailuohjelma varmistaa erittäin tehokkaasti, että Talvivaaran kaivoksen ympäristövaikutukset, erityisesti kaivoksen vaikutukset pinta- ja pohjavesiin tulevat luotettavasti selvitettyiksi. Tarvetta erikseen määrätä Talvivaara selvittämään toimintansa ympäristövaikutuksia ei ole.

Sekä tarkkailuohjelman että tarkkailun on tehnyt ulkopuolinen riippumaton asiantuntijataho. Tarkkailun aiheuttamista kustannuksista vastaa Talvivaara. Toiminnanharjoittajan kustantama, riippumattoman ulkopuolisen tahon suorittama tarkkailu on vakiintunut tapa toimia. Valtiolla ei ole resursseja suorittaa ympäristöluvanvaraisten toimintojen veloitettua tarkkailua.

Vireille panijat arvostelevat Talvivaaraa puutteellisesta tiedottamisesta. Toiminnan ympäristövaikutuksista on kuitenkin tiedotettu kaikille kirjelmässä mainituille viranomaistahoille sekä lisäksi aktiivisesti internetissä Talvivaaran paikan päällä -sivustolla.

Hakijat ovat vaatineet, että Talvivaara veloitetaan esittämään suunnitelma ympäristövahinkojen estämiseksi ja korjaamiseksi. Hakijat viittanevat vaatimuksellaan YSL:n 84a §:n, jonka nojalla voidaan antaa määräys ympäristölle aiheutuneiden vahinkojen korjaamiseksi. Jotta määräys korjaamisesta voitaisiin antaa, tulisi olla selvitetty, että kyseessä on 84a §:n mukainen tilanne.

Määräys vesistön merkittävän pilaantumisen puhdistamiseksi tai luontovahingon korjaamiseksi voidaan antaa vain tilanteessa, jossa

erittäin yksityiskohtaiset edellytykset ovat täyttyneet. Talvivaaran kaivoksen toimintaan liittyy poikkeuksellisen laaja vaikutustarkkailu, mutta koska esimerkiksi kipsisakka-altaan vuodosta on kulunut vasta hyvin lyhyt aika, ei vielä ole käytettävissä riittävää tietoa siitä, voidaanko vuodosta aiheutuneita vaikutuksia pitää vesistön merkittävänä pilaantumisenä. Tiedossa ei myöskään ole, että Talvivaaran toiminnasta olisi aiheutunut LSL:n 5a §:ssä tarkoitettua luontovahinkoa. Kainuun ELY-keskuksella ei käytettävissä olevan tiedon perusteella ole oikeudellisia edellytyksiä antaa YSL:n 84a §:ssä tarkoitettua määräystä.

Todettakoon kuitenkin, että Talvivaara on oma-aloitteisesti ryhtynyt kunnostustoimenpiteisiin kipsisakka-altaan vuodon yhteydessä pilaantuneen maa-alueen puhdistamiseksi. Tältäkin osin ei ole tarvetta antaa puhdistamismääräystä.

ELY-keskuksella ei ole toimivaltaa määrätä, mitä ympäristölupahakemuksen tulisi sisältää. Hakemuksen sisällöstä säädetään YSL:ssa ja ympäristönsuojeluasetuksessa (169/2000). Pohjois-Suomen aluehallintovirasto voi lupahakemuksen käsittelevänä viranomaisena tarvittaessa pyytää hakijaa täydentämään hakemustaan. ELY-keskus voi toki lupahakemuksesta antamassaan lausunnossa esittää käsityksensä hakemuksen täydennystarpeesta. Kipsisakka-altaan vuoto ja vastaavien vuotojen ehkäiseminen huomioidaan joka tapauksessa lupaviranomaisen toimesta nyt vireillä olevassa luvan tarkistuksessa.

Talvivaara toteaa, että kaivoksen toiminnasta ei aiheudu sellaista välitöntä terveyshaittaa tai muuta merkittävää välitöntä ympäristön pilaantumista, että kaivoksen toiminta voitaisiin keskeyttää. Edellytyksiä myöskään muihin Hakijoiden vaatimuksiin suostumiselle ei ole.

Hakijoiden vastaselitys Hakijat toteavat vastaselityksessään 1.3.2013 muun ohella seuraavaa:

Talvivaara on saanut toiminnalleen ympäristöluvan. Ympäristölupahakemuksessa tulee esittää lupaharkinnan kannalta tarpeelliset tiedot toiminnan tuotannosta, prosesseista, laitteistoista, rakenteista ja niiden sijainnista. Lupa myönnetään sellaiselle toiminnalle, joka on kuvattu hakemuksessa. Kun toiminta oleellisesti muuttuu, olisi yhtiön pitänyt hakea ympäristöluvan muutosta myös muuttuneilta osilta.

Lupamääräykset on annettu sen kaltaista toimintaa varten, mikä on kuvattu luvan kuvaelmaosassa. Kun toiminnan muutos on aiheuttanut haittojen oleellista lisääntymistä Talvivaaran alapuolisissa vesissä, on niille haettava muutoshakemuksella lupa. Talvivaara on muuttanut toimintaansa oleellisesti siitä, mitä se oli hakemuksessa. Osoituksena on hakemuksessa esitetty arvio jätevesien sulfaattipitoisuudesta. Ne ovat olleet useita satoja kertoja pahemmat kuin mitä hakemuksessa on esitetty. Toiminta on siis täysin erilainen kuin mitä kuvaelmaosassa on

esitetty. Edellä mainitun periaatteen vuoksi Talvivaaran toimintaa on pidettävä ympäristöluvan vastaisena.

Mikäli Talvivaara olisi hakenut lupaa sellaiselle toiminnalle kuin mitä se nyt on, lupamääräykset olisivat oleellisesti toisenlaiset ja niissä todennäköisesti annettaisiin määräyksiä myös sulfaattipäästöjen suhteen. Koska toiminta poikkeaa lupahakemuksessa esitetystä, Talvivaara ei voi väittää toimintansa olevan ympäristöluvan mukaista pelkästään sillä perusteella, että se noudattaa eri tyyppiselle toiminnalle myönnettyä ympäristölupaa.

Talvivaara toteaa selityksessä, että kipsisakka-altaaseen ei voi tässä tilanteessa varastoida vesiä. Väite on osoitus siitä, että ympäristöluvan ehtoista poikkeaminen on tahallista. Altaisiin ei missään tilanteessa saa varastoida vettä. Altaat ovat kipsisakan loppusijoituspaikkoja. Sakka on ongelmajätettä. Ongelmajätteen sijoituspaikassa ei missään saa varastoida vesiä.

Talvivaara on vielä viime vuoden lopulla pumpannut puhdasta vettä järvestä alueelle. Ongelmat vesitaseessa eivät johdu sateesta vaan siitä, että järvestä pumpataan lisävettä alueelle, vaikka sitä ennestäänkin on liikaa. Todennäköisesti puhtaan veden pumppaus alueelle jatkuu edelleen. Koska Talvivaara tarkoituksellisesti pahentaa jatkuvasti omaa vesitilannettaan, laitoksen toiminta on välittömästi keskeytettävä.

Talvivaaran päästöt vesiin ovat tehneet lähimpien järvien pohjista hapettomia ja elottomia. Päästöjen jatkuessa seuraavat järvet muuttuvat elottomiksi. Vaikutukset ympäristöön ovat välittömiä ja merkittäviä. Tilannetta pahentaa oleellisesti se, että yhtiö pahentaa omaa vesitilannettaan jatkuvasti.

Veden sulfaattipitoisuus johtuu osittain malmista ja maaperästä liukenevasta rikkihappo- ja rikkivetyä sisältävästä aineesta. Yhtiö käyttää noin 400 000 tonnia rikkihappoa vuosittain ja sen lisäksi rikkivetyä, joka muodostaa sulfaatteja. Yhdistettynä vesien ylimäärään ja vesitaseeseen tahalliseen pahentamiseen Talvivaaran toiminta vaarantaa entistä enemmän ympäristöä ja pilaa seuraavia vesiä alavirtaan päin.

Talvivaara väittää, että toimintaa ei voi keskeyttää. Niin kauan kuin Talvivaara pumppaa uutta vettä järvestä ja käyttää yli tuhat tonnia rikkihappoa päivässä, toiminnan keskeyttäminen aiheuttaa pienemmän haitan kuin sen jatkaminen. Talvivaaran toiminnan jatkaminen voisi olla mahdollista, mikäli se lopettaisi välittömästi rikkihapon lisäämisen prosessiin ja vesien pumppaamisen järvistä. Bioliotusprosessi jatkuisi hapon käytön lopettamisesta huolimatta. Metallien erotus hidastuisi oleellisesti, mutta haitat vähenisivät sitäkin enemmän.

Merkintä

Nyt käsiteltävän hakemuksen lisäksi Kainuun ELY-keskukseen kipsisakka-altaan vuoden jälkeen tullut vireille kuusi muutakin

hallintopakkovaatimusta. Hakijoina ovat olleet Ylä-Savon SOTE kuntayhtymä (kaksi vireillepanoa), Kainuun luonnonsuojelupiiri ry, Suomen luonnonsuojeluliitto ry (kaksi vireillepanoa) sekä Jormaskylä Korholanmäki osakaskunta.

Näihin vaatimuksiin on annettu päätökset tämän päätöksen kanssa samalla päivämäärällä.

Käsittelyratkaisu

Kainuun ELY-keskus siirtää kysymyksen YSL 84a §:n mukaisen vesistön merkittävää pilaantumista koskevan määräyksen antamisesta myöhemmin ratkaistavaksi.

Perustelut

Hakijat eivät ole vireillepanossaan nimenomaisesti viitanneet YSL 84a §:ään. Hakijat ovat kuitenkin vaatineet tapahtuneiden ympäristövahinkojen korjaamista ja viitanneet samassa yhteydessä myös ennallistamiseen YV-direktiivin mukaisesti. Tämä kokonaisuus huomioiden Kainuun ELY-keskus on tulkinnut Hakijoiden ympäristövahinkojen korjaamista ja ennallistamista koskevan vaatimuksen YSL 84a §:ssä tarkoitetun määräyksen antamista koskevaksi vaatimukseksi.

Kainuun ELY-keskus on pyytänyt 13.6.2013 päivätyllä kirjeellään Suomen ympäristökeskukselta asiantuntijalausuntoa siitä, onko Talvivaaran toiminnasta ja/tai Talvivaaran kaivosalueella marraskuussa 2012 tapahtuneesta kipsisakka-altaan vuodosta aiheutunut YSL 84a §:ssä tarkoitettua vesistön merkittävää pilaantumista (liite 8).

Suomen ympäristökeskus on toimittanut lausunnon ELY-keskukselle 9.9.2013 (liite 9). Yhteenvedona Suomen ympäristökeskus on todennut, että Talvivaaran kaivostoiminnan ja siihen liittyvän onnettomuuden vaikutukset ovat vesistöjen ekologisen ja kemiallisen tilan sekä luonnonvarapalveluiden kannalta hyvin merkittäviä ja vesilaissa tarkoitettuja merkittäviä vahinkoja Oulujoen vesistön suunnalla kaikissa vesistöissä aina Kolmisoppeen asti ja Vuoksen vesistön suunnalla kaikissa vesistöissä aina Kivijärveen asti.

Kaivosta lähimpinä sijaitsevilla järvillä veden kerrostumisen myötä kevät- ja syystäyskierto ovat häiriintyneet. Lähimpien vesistöjen kierron normalisoinniksi ja sitä kautta tilan parantamiseksi esillä on ollut erilaisten kunnostustoimenpiteiden suorittamisen mahdollisuus. Talvivaara on edennyt lähijärvien kunnostustoimenpiteiden selvittämisessä Pohjois-Suomen aluehallintoviraston 31.5.2013 lupapäätöksen lupamääräyksen F mukaisesti.

Kainuun ELY-keskuksen nyt käsiteltävän hakemuksen vireille tulon jälkeen suoritetun tarkkailun tuloksiin sekä edellä tarkoitettuun lausuntoon perustuvan alustavan arvion mukaan YSL 84a §:ssä tarkoitettua vesistön pilaantumista on tapahtunut. YSL 84a §:n mukaisen määräyksen antaminen edellyttää kuitenkin ympäristövastuulaissa (383/2009) ja -asetuksessa (713/2009) säädetyn

menettelyn läpi käymistä eikä valvontaviranomaisella ole tässä vaiheessa edellytyksiä ratkaista kysymystä korjaaviin toimenpiteisiin määräämisestä YSL 84a §:ssä tarkoitetulla tavalla. Asia jää vireille.

Päätös

Kainuun ELY-keskus katsoo, että ympäristönsuojelulain 86 §:ssä tarkoitettu toiminnan keskeyttäminen ei ole tarpeen hakemuksen johdosta, minkä vuoksi Kainuun ELY-keskus hylkää vaatimuksen.

Kainuun ELY-keskus katsoo, että Hakijoiden vaatimat, ympäristönsuojelulain 84 §:ssä tarkoitetut hallintopakotoimet eivät ole tarpeen hakemuksen johdosta, minkä vuoksi Kainuun ELY-keskus hylkää vaatimuksen.

Perustelut

Ympäristönsuojelulain (YSL) 22.1 §:n mukaan ELY-keskus on YSL:n mukainen valvontaviranomainen. YSL 84 §:ssä säädetään rikkomuksen tai laiminlyönnin oikaisemisesta. Sen 1 momentin mukaan valvontaviranomainen voi: 1) kieltää sitä, joka rikkoo tätä lakia, sen nojalla annettua asetusta tai määräystä, jatkamasta tai toistamasta säännöksen tai määräyksen vastaista menettelyä; 2) määrätä sen, joka rikkoo tätä lakia taikka sen nojalla annettua asetusta tai määräystä, täyttämään muulla tavoin velvollisuutensa; 3) määrätä 1 tai 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla menetellyt palauttamaan ympäristö ennalleen tai poistamaan rikkomuksesta ympäristölle aiheutunut haitta; 4) määrätä toiminnanharjoittajan riittävässä määrin selvittämään toiminnan ympäristövaikutukset, jos on perusteltua aiheuttaa epäillä sen aiheuttavan tämän lain vastaista pilaantumista. YSL 84.2 §:n mukaan luvanvaraisen toiminnan osalta määräyksen antaa ELY-keskus, jos toimivaltainen lupaviranomainen on aluehallintovirasto tai se on 33 §:n nojalla myöntänyt ympäristöluvan, ja muutoin kunnan ympäristönsuojeluviranomainen. YSL 84.3 §:n mukaan määräyksen koskiessa luvanvaraista toimintaa, jonka lupa-asia on käsiteltävä 39 §:n mukaisesti yhteiskäsittelyssä, määräys annetaan siten kuin hallintopakkoasiasta säädetään vesilain 21 luvussa. Jos määräys koskee ainoastaan YSL:ssä tai sen nojalla säädetyn velvoitteen noudattamista, se annetaan kuitenkin YSL:n mukaisesti.

Hakemus on jätetty Pohjois-Suomen aluehallintovirastolle, joka on siirtänyt asian valituskirjelmän vaatimusten 1 ja 3 osalta Kainuun ELY-keskuksen käsiteltäväksi. Hallintopakon määrääminen kuuluu vesilain 14 luvun 4 §:n mukaan lupaviranomaiselle, eikä valvontaviranomaisella itsellään ole mahdollisuutta hallintopakon määräämiseen. Mitä tulee Hakijoiden vaatimukseen vesilain 14 luvun 6 §:ssä tarkoitetun luontovahingon korjaamista koskevasta menettelystä, toimivaltainen viranomainen on lainkohdan mukaan lupaviranomainen, eli tässä tapauksessa Pohjois-Suomen aluehallintovirasto. Vesilain 14 luvun 6 §:ää sovelletaan tilanteessa, jossa vesilain tai sen nojalla annettujen säännösten tai määräysten vastainen patoamiseen taikka vedenottoon liittyvä toimenpide tai velvollisuuksien laiminlyönti on aiheuttanut tai uhkaa välittömästi aiheuttaa huomattavan haitallisen muutoksen

vesistöissä tai pohjavedessä taikka luonnonsuojelulain 5a §:ssä tarkoitettun luontovahingon. Vesilakia sovelletaan siis vesille aiheutuvaan vahinkoon siltä osin, kuin kyse ei ole YSL:ssä säädettyästä pilaantumisvahingosta. Lainkohtaa sovelletaan myös luontovahinkoon, joka on tahallaan tai huolimattomuudesta aiheutettu muulla kuin vesilain 14 luvun 6.1 §:ssä mainitulla vesilain tai sen nojalla annettujen säännösten tai määräysten vastaisella toimenpiteellä taikka laiminlyönnillä. Ympäristönsuojelun osalta vastaavasta menettelystä säädetään YSL 84a §:ssä, jonka mukaan toimivaltainen viranomaisena on valvontaviranomainen.

Ympäristöluvanvaraisen toiminnan aiheuttamien päästövaikutusten osalta kyse on YSL:ssä säädetyn veloitteen noudattamisesta YSL 84.3 §:ssä tarkoitettulla tavalla riippumatta siitä, ilmenevätkö vaikutukset vesistöissä vai muualla ympäristössä. Yksinomaan se, että toiminnan päästövaikutukset ilmenevät vesistöissä, ei tee asiasta vesilain mukaisesti käsiteltävää. Edellä sanotusta johtuen Kainuun ELY-keskus on käsitellyt hallintopakkoa koskevan asian YSL 84.3 §:ssä tarkoitettulla tavalla noudattaen, mitä YSL:n 13 luvussa hallintopakosta säädetään.

YSL 84a §:ssä säädetään määräyksestä vesistön merkittävän pilaantumisen ja luontovahingon korjaamiseksi. Sen 1 momentin mukaan tapauksessa, jossa 84 §:n 1 momentin 1 tai 2 kohdassa tarkoitettun rikkomuksen tai laiminlyönnin seurauksena aiheutuu merkittävää vesistön pilaantumista tai luonnonsuojelulain 5a §:ssä tarkoitettu luontovahinko, on sen lisäksi, mitä YSL 84 §:n 1 momentissa säädetään, ELY-keskuksen määrättävä toiminnanharjoittaja ryhtymään eräiden ympäristölle aiheutuneiden vahinkojen korjaamisesta annetussa laissa (383/2009) tarkoitettuihin korjaaviin toimenpiteisiin. Lainkohdan 2 momentin mukaan tapauksessa, jossa vesistön merkittävä pilaantuminen tai luontovahinko on aiheutunut onnettomuuden tai muun ennakoimattoman syyn seurauksena, on ELY-keskuksen määrättävä vahingon aiheuttanut toiminnanharjoittaja eräiden ympäristölle aiheutuneiden vahinkojen korjaamisesta annetussa laissa tarkoitettuihin korjaaviin toimenpiteisiin.

YSL 86 §:n mukaan valvontaviranomainen voi keskeyttää toiminnan, jos ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavasta toiminnasta aiheutuu välitöntä terveyshaittaa tai merkittävää muuta välitöntä ympäristön pilaantumista. Keskeyttäminen edellyttää lisäksi, että haittaa ei voida muutoin poistaa tai riittävästi vähentää. Toiminnanharjoittajaa tulee mahdollisuuksien mukaan kuulla ennen keskeyttämistä. Toiminnanharjoittajaa on kuultu YSL 86 §:ssä säädettyllä tavalla.

YSL 92 §:n 1 momentin 2-kohdassa säädetään, että jollei 77, 79, 84, 84 a, 85 tai 86 §:ssä tarkoitettu asia ole tullut vireille valvontaviranomaisen omasta aloitteesta, asian voi panna kirjallisesti vireille rekisteröity yhdistys tai säätiö, jonka tarkoituksena on ympäristön-, terveyden- tai luonnonsuojelun taikka asuinympäristön viihtyisyyden edistäminen ja

jonka toiminta-alueella kysymyksessä olevat ympäristövaikutukset ilmenevät.

YSL 92 §:ää koskien lain esitöissä (HE 84/1999) todetaan, että yhdistyksen tai säätiön toimialue voi käsittää koko valtakunnan tai se voisi koskea esimerkiksi kunnan tai sen osan aluetta. Mainitun yhteisön tarkoitus ja toimialue selvitettäisiin sen säännöistä. Kainuun ELY-keskus katsoo Hakijoiden toimittaman selvityksen perusteella, että Hakijat ovat YSL 92.1 §:n 2-kohdassa tarkoitettuja tahoja ja Kainuun ELY-keskus on siten tutkinut hakemuksen.

Kaivoksen toiminnasta on aiheutunut lupahakemuksessa arvioidusta poikkeavia ympäristövaikutuksia. Vesistöihin johdettujen jätevesien haitallisuus on ollut suurimmillaan vuodenvaihteessa 2010-2011. Jätevesien koostumusta on saatu keskeisesti parannettua alkusyksyyn 2011 mennessä. Arviossa Talvivaaran kaivoksen vesistövaikutuksista (Pöyry 28.2.2012) on esitetty vesistöjen tilan kehitys 1.6.2010 lähtien ja mallinnettu tulevaa kehitystä Talvivaaran ympäristöluvan päivitystä koskevassa hakemuksessa esitettyjen luparajojen perusteella arvioiduilla kuormitustasoilla.

Toiminnanharjoittaja on tehostanut toiminnasta aiheutuvien jätevesien käsittelyä vuosina 2012-2013 mm. veden kierrätystä lisäämällä ja jätevesien käsittelyä koskevilla prosessimuutoksilla. Toiminnanharjoittaja on myös käynnistänyt selvityksiä näitä koskien. Kainuun ELY-keskus on valvontaviranomaisena seurannut asian etenemistä tarkastuksilla ja neuvotteluissa. Talvivaara on tarkentanut erityisesti hönkäpesureiden ajoa. Lipeää ei yliannostella hajujen minimoimiseksi vaan tavoitteena on mahdollisimman tarkka annostelu. Tämän seurauksena vesiin joutuva natriumin määrä on vähentynyt.

Talvivaara on toteuttanut vuosina 2012-2013 yhteistyössä VTT:n ja laitevalmistajien kanssa selvityksiä suolan poistosta jätevedestä. Selvitykset ja koeajot on suunniteltu tehtäväksi vuoden 2013 aikana. Käänteisosmoositekнологiaan perustuva, suolan LONE-vedestä poistamista tehostava vedenpuhdistuslaitteisto on otettu käyttöön marraskuussa 2012. Kalvosuodatuslaitteiston koeajossa saavutetut pitoisuustasot mm. sulfaatille, natriumille ja mangaanille jäävät keskimäärin alkuperäisessä ympäristölupahakemuksessa esitettyä alhaisemmiksi. Talvivaaran 19.9.2013 saadun tiedon mukaan käänteisosmoosilaitoksen käyttöönotolla loppuneutraloinnin ylitteestä on voitu ottaa kierrätykseen eli tehtaan käyttövedeksi helmikuusta 2013 alkaen 50 % ja kesäkuusta 2013 alkaen vastaavasti 100 % (poikkeustilanteita lukuun ottamatta). Raakaveden käyttö on vähentynyt siten, että ennen helmikuuta 2013 raakavettä otettiin noin 400 m³, nyt noin 100-150 m³/h. Raakavettä käytetään kaivosalueella tehtaan lisäksi mm. teiden kastelussa ja palovesilinjastossa. Kulutuksessa on mukana myös urakoitsijoiden tarvitsema raakavesimäärä. Kainuun ELY-keskuksen tarkastuskäynnillä 28.10.2013 Talvivaaran edustaja kertoi, että RO-laitoksen 3.käsittelylinja on ollut toiminnassa noin 3 viikon ajan

entisten kahden käsittelylinjan lisäksi. Prosessiin otettavan raakaveden ottotarve on loppunut lähes kokonaan.

Talvivaara on toimittanut Kainuun ELY-keskukselle ja Pohjois-Suomen aluehallintovirastolle 12.8.2013 päivätyn selvityksen toimenpiteistä, joita bioliuotuskasojen haihdunnan parantamiseksi on tehty ja edelleen tämän vuoden aikana tehdään (liite 10). Talvivaara on toimittanut Kainuun ELY-keskukselle ja Pohjois-Suomen aluehallintovirastolle 14.8.2013 päivätyn suunnitelman vedenkäsittelyn suunnitelmien tarkentumisesta vuodesta 2014 eteenpäin (liite 11). Viimeksi mainitussa suunnitelmassa eri prosessivaihtoehtojen osalta ja käynnissä olevien tutkimusten osalta painopisteinä tilanteen ratkaisemisessa on natriumin korvaaminen osittain tai kokonaan pH:n säätökemikaalina saostuksessa tai savukaasupesureissa, kalvotekniikan ja muiden sulfaatinpoistotekniikoiden käyttöönotto ja soveltaminen alueen eri vesille sekä uuden purkuputken ympäristöluvitusta ja rakentaminen. Suunnitelma sisältää aikataulutuksen, mikäli kyseinen vesienhallintaratkaisu todetaan toteuttamiskelpoiseksi.

Kainuun ELY-keskus on antanut Talvivaaran toimintaa koskevissa hallintopakkoasioissa päätöksiä viimeksi kesällä 2012. Tuolloin katsottiin käytössä olleiden tietojen perusteella, osin samoin perustein kuin nyt käsillä olevassa tapauksessa, että perusteita toiminnan välittömälle keskeyttämiselle ei ollut. Syksyllä 2012 tehdyn ympäristön tilan seurannan mukaan vesistöistä Kivijärvessä syystäyskierto ulottui selvästi syvemmälle kuin aikaisemmin. Tämä viittaa siihen, että kevään 2012 jälkeen jatkuneella toiminnalla ei ole ollut huonontavaa vaikutusta kaivoksen alapuolisiin vesistöihin. Kipsisakka-altaan vuodossa 4.-12.11.2013 kipsisakka-altaan pohjaan tulleen repeytymän johdosta ympäristöön pääsi haitallisia aineita sisältävää jätevettä. Valtaosa kipsisakka-altaan sisältämästä metallikertymästä jäi kuitenkin kaivosalueelle toiminnanharjoittajan suorittamien torjuntatoimenpiteiden myötä. Kainuun ELY-keskus on ratkaissut Kortelammen padon ja Ylä-Lumijärven välisen osuuden puhdistamisesta tehdyn ilmoituksen 21.1.2013. Talvivaara on toimittanut Kainuun ELY-keskukselle 5.7.2013 Ylä-Lumijärven kunnostusvaihtoehtojen vertailun sekä arvion lähijärvien (Salminen, Kalliojärvi ja Kivijärvi) kunnostustarpeesta (liitteet 12-13). Jälkimmäisessä kipsisakka-altaan vuodossa 7.-9.4.2013 jätevedet pysyivät torjuntatoimenpiteiden myötä kokonaisuudessaan kaivosalueen sisällä.

Edellä perusteluissa kuvatus mukaisesti mahdollisuus toiminnan välittömään keskeyttämiseen YSL:n 86 §:n nojalla edellyttää aina paitsi välittömän terveyshaitan tai merkittävän muun välittömän ympäristön pilaantumisen aiheutumista, myös sitä, että haittaa ei voida muutoin poistaa tai riittävästi vähentää. Toiminnan keskeyttämiseksi molempien kriteereiden on täytyttävä. Tämän lisäksi edellytetään myös, että lainkohdassa tarkoitetun välittömän hallintopakon käyttäminen on tarkoituksenmukaista. Säännöksen käytännön soveltamistarve on

ympäristönsuojelulain esitöissä (HE 84/1999) arvioitu harvinaiseksi. On huomattava, että YSL 86 §:ssä tarkoitettuun "haitan poistamiseen tai riittävästi vähentämiseen" ei ole liitetty aikaan liittyvää määrettä. Näin ollen on perusteltua tulkita, että paitsi välitön, myös lähitulevaisuudessa tapahtuva haitan poistaminen tai riittävä vähentäminen täyttää lainkohdassa tarkoitetun.

Kainuun ELY-keskus on pyytänyt Suomen ympäristökeskukselta asiantuntijalausunnon siitä, onko Talvivaaran toiminnasta ja/tai Talvivaaran kaivosalueella marraskuussa 2012 tapahtuneesta kipsisakka-altaan vuodosta aiheutunut YSL 84a §:ssä tarkoitettua vesistön merkittävää pilaantumista. Saadun lausunnon sekä kipsisakka-altaan vuodon jälkeisten tarkkailutulosten perusteella Kainuun ELY-keskus katsoo, että on tarpeen aloittaa ympäristövastuullaista tarkoitettu, käsittelyratkaisun mukaisesti nyt annettavasta välitöntä hallintopakkoa koskevasta ratkaisusta erillinen menettely pilaantumisen korjaamiseksi.

Jotta toiminta voitaisiin keskeyttää välitöntä hallintopakkoa käyttäen, pilaantumisen tulisi kuitenkin olla merkittävän lisäksi välitöntä ja tilanteen tulisi lisäksi olla se, että haittaa ei voida muutoin poistaa tai riittävästi vähentää. Edellä on esitetty jo toteutettuja sekä suunniteltuja toimia haitan vähentämiseksi. Lisäksi on huomattava, että toiminnasta aiheutunut pilaantuminen ei ole välitöntä, koska vain edelleen jatkuvaa merkittävää pilaantumista voidaan pitää välittömänä. Ympäristölupaviranomainen on myöntänyt toiminnalle hallintopakkoasian vireillepanon jälkeen edellä kohdassa "Muut päätökset" viitatus ympäristöluvan, eikä tämän luvan ehtoja ole yksittäisiä pääasiassa kiintoaineen, pH:n ja raudan raja-arvojen sekä mangaanin tavoitearvon ylityksiä lukuun ottamatta rikottu, minkä myötä edellytykset välittömän hallintopakon käyttämiselle eivät täyty.

Toiminnan keskeyttämisen tulisi olla välttämättömässä yhteydessä toiminnasta aiheutuvien, YSL 86 §:ssä määrättyjen vaikutusten vähentämisen kanssa. Keskeyttämisen seurauksena tulisi siten olla muutoin jatkuvien, merkittävää ympäristön pilaantumista aiheuttavien päästöjen vähentäminen tai poistaminen. Nyt käsillä olevassa tapauksessa tilanne on kuitenkin se, että toiminnasta ei aiheudu merkittävää välitöntä ympäristön pilaantumista YSL 86 §:ssä tarkoitettulla tavalla eikä toiminnan keskeyttäminen johtaisi päästöjen pienenemiseen. Päinvastoin on katsottava, että toiminnan jatkaminen parantaa kaivoksen vaikean vesitilanteen hoitamista, koska prosessissa kaivosalueelle kertyneitä vesiä saadaan puhdistettua haitta-ainepitoisuuksiltaan ympäristölupaa vastaaviksi ja siten johdettua pois kaivosalueelta. Toiminnan keskeyttämisen tapauksessa jo olemassa olevia vesiä ei saataisi puhdistettua, vaan niitä kertyisi valunnan ja sateen mukana alueelle lisää. Alueelle kertyisi myös bioliuotuskasoista sadannan ja valunnan vaikutuksesta hyvin metallipitoisia liuoksia ja vaarana olisi, ettei bioliuotuksen varoaltaiden kapasiteetti riittäisi.

Uuden malmin kasaaminen bioliotuskasoille edesauttaa veden sitoutumista malmiin ja haihtumista.

Pohjois-Suomen aluehallintovirasto on lupapäätöksellään 31.5.2013 ratkaissut Talvivaaran kaivoksen ympäristöluvan muuttamisen koskien jätevesien varastointia, puhdistamista ja johtamista Oulujoen ja Vuoksen vesistöihin sekä siihen välittömästi liittyviä asioita. Ratkaisun perusteluissa luvan myöntämisen edellytyksistä on todettu, että päätöksen mukaisesti johdettavat käsitellyt jätevedet ylläpitävät, mutta eivät oleellisesti lisää niitä haitallisia vesistövaikutuksia, jotka ovat jo aiheutuneet Talvivaaran kaivosalueelta ympäristöluvasta poiketen johdettujen jätevesien seurauksena Vuoksen vesistön puolella erityisesti Ylä-Lumijärvessä, Lumijoessa ja Kivijärvessä sekä Oulujoen vesistön puolella erityisesti Salmisessa, Kalliojärvessä ja Kalliojoessa. Niiden veden käyttömahdollisuudet ovat jo heikentyneet voimakkaasti. Niiden tila alkaa vähitellen parantua viimeistään vuodesta 2015 alkaen jätevesipäästöjen pienentymisen ja kunnostustoimenpiteiden myötä, kun noudatetaan tämän luvan päätöksiä.

Aluehallintovirasto on arvioinut, että Laakajärveen ja Jormasjärveen ei kuitenkaan todennäköisesti muodostu vastaavanlaista vesimassan pysyvää kerrostuneisuutta suolapitoisuuden suhteen kuin Kivijärvessä, Salmisessa ja Kalliojärvessä. Tällöin tilanne alkaa Laakajärvessä ja Jormasjärvessä parantua ja palautua vähitellen entiselleen viimeistään, kun jätevesipäästöt, erityisesti sulfaattipäästöt, pienenevät vuonna 2015 selvästi vuosien 2013 ja 2014 sekä aikaisemmasta tasosta.

Aluehallintovirasto on edelleen arvioinut lupapäätöksensä perusteluissa, että päätöksen lupamääräyksiä noudattava toiminta täyttää YSL:n ja jätelain sekä niiden nojalla annettujen asetusten vaatimukset sekä sen, mitä luonnonsuojelulaissa ja sen nojalla on säädetty.

Sanamuotonsa mukaisesti YSL:n 84 ja 86 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa valvontaviranomainen voi määrätä lainkohdissa tarkoitetuista asioista, eikä määräyksen antamiseen ole asetettu lakiin perustuvaa ehdotonta velvoitetta. Viranomaiselle on siten korostetusti annettu harkintavaltaa lainkohtien soveltamisen suhteen. Päätöstä tehtäessä tulee viranomaisen harkintavallan rajoissa tapauskohtaisesti ottaa huomioon vallitsevat olosuhteet.

Toiminnan jatkamisen edellytyksiä koskevassa harkinnassa tulee Kainuun ELY-keskuksen näkemyksen mukaan ottaa huomioon muun edellä esitetyn lisäksi se, että ympäristölupaviranomainen on hallintopakkoasian vireillä ollessa arvioinut toimintaa vesistövaikutuksia koskevilta osin ja myöntänyt toiminnalle ympäristöluvan edellä tässä päätöksessä referoituine määräyksineen.

Nyt kyseessä olevassa tapauksessa toiminnanharjoittajan jo suorittamien, vaaditun hallintopakon kohdetta tarkoittavien

toimenpiteiden, ympäristölupaviranomaisen asiassa antaman päätöksen ja asiassa kokonaisuudessaan saadun selvityksen valossa Kainuun ELY-keskus katsoo, että käsillä ei ole sellaisia perusteita, jotka edellyttäisivät hallintopakon soveltamista asiassa välittömästi. On lisäksi huomattava, että mikäli toiminnanharjoittaja laiminlyö sille asetetut velvollisuudet vakavalla tavalla niin, että toiminnan keskeyttäminen on välttämätöntä, valvontaviranomaisella on itsenäinen toimivalta antaa YSL 13 luvussa tarkoitettu hallintopakkomääräys ilman erillistä ulkopuolista vireillepanoa.

Hakijat ovat vaatineet Kainuun ELY-keskusta määräämään Talvivaaran selvittämään toiminnasta aiheutuvat ympäristövaikutukset ja ryhtymään toimenpiteisiin ympäristövahinkojen estämiseksi. Talvivaaran kaivoksella vuosi 2013 on ns. laajemman tarkkailun vuosi, johon sisältyy mm. ekologista tarkkailua. Lisäksi Kainuun ELY-keskus viittaa 21.1.2013 tekemäänsä päätökseen koskien kipsisakka-altaan vuodon lisätöiden tarkkailusuunnitelmaa. Ko. päätöksen tarkoituksena on seurata lyhyellä ajanjaksolla kipsisakka-altaan vuodosta aiheutuneita vesistövaikutuksia. Noudattamalla tarkkailusuunnitelmassa esitettyä tarkkailuohjelmaa ja huomioimalla tässä päätöksessä määrätyt muutokset ja lisäykset tarkkailusta saadaan tarvittavat tiedot poikkeuksellisen tilanteen lyhyen ajan aiheuttamista muutoksista lähivesien laatuun ja sitä kautta aineistoa, jonka perusteella päästö- ja vaikutustarkkailua voidaan edelleen tarkentaa. Myös Pohjois-Suomen aluehallintovirasto on päätöksessään 31.5.2013 antanut tarkkailu- ja raportointimääräykset koskien jätevesien muodostumista ja käsittelyä sekä jätevesipäästöjä ja niiden vesistövaikutuksia. Jätevesien käyttö- ja päästötarkkailusuunnitelma sekä vesistötarkkailu on tullut Kainuun ELY-keskukselle 4.10.2013. Tarkempi suunnitelma on jätetty ELY-keskukselle 22.10.2013. Lisäksi yritys on tehnyt eräitä selvityksiä mm. sedimentistä ja pohjavesistä.

Edellä esitetyn mukaisesti vaikutustarkkailu on järjestetty valvontaviranomaisen näkemyksen mukaan riittävällä tarkkuudella, eikä YSL 84.1 §:n 4-kohdan mukaisen hallintopakkomääräyksen antaminen ympäristövaikutusten tarkkailun osalta siten ole tarpeen. Lisäksi YSL 84.1 §:n 4-kohdan mukaisen määräyksen antaminen edellyttäisi perusteltua aihetta epäillä toiminnan aiheuttavan YSL:n vastaista pilaantumista. Huomioiden sen, että ympäristölupaviranomainen on myöntäessään jätevesien varastoinnille, puhdistamiselle ja johtamiselle Oulujoen ja Vuoksen vesistöihin ympäristöluvan toukokuussa 2013 arvioinut luvanmukaisen toiminnan ympäristönlainsäädännön-mukaisuuden ja toiminta on valvonnan ja tarkkailutulosten perusteella yksittäisiä raja-arvojen ylityksiä lukuun ottamatta täyttänyt ympäristöluvassa esitetyt määräykset, ei valvontaviranomaisella hallintopakkoa koskevaa päätöstä annettaessa ole lainkohdassa tarkoitettua perusteltua aihetta epäillä toiminnan aiheuttavan YSL:n vastaista pilaantumista. Ympäristölupaviranomainen on myöntäessään toiminnalle täytäntöönpanokelpoisen ympäristöluvan arvioinut myös

ympäristövahinkojen estämistä koskevat edellytykset. Erillisen määräyksen antaminen ympäristövahinkojen estämiseen ryhtymisestä ei siten ole tarpeen. Lisäksi YSL:n hallintopakkosäännökset eivät sisällä nimenomaisesti kohtaa, jonka perusteella määräys ympäristövahinkojen estämiseksi tehtäviin toimenpiteisiin ryhtymisestä voitaisiin antaa.

Todettakoon vielä, että Pohjois-Suomen aluehallintovirastossa on vireillä Talvivaaran kaivoksen ympäristöluvan määräysten sekä säännöstelyä koskevien vesitalouslupamääräysten tarkistaminen, jonka ratkaisun yhteydessä aluehallintovirasto käsittelee myös 31.5.2013 lupapäätöksen voimassaolon ja antaa määräykset Talvivaaran kaivoksen ympäristöluvan lupamääräysten seuraavasta tarkistamisesta.

**Sovelletut
oikeusohjeet**

YSL 84 §, 86 §, 92 §, 105 §

Käsittelymaksu

Käsittelymaksua ei määrätä, koska YSL 105.2 §:n mukaan maksua ei peritä viranomaisen eikä haittaa kärsivän asianosaisen aloitteesta vireillepannun asian käsittelystä.

MUUTOKSENHAKU

Tähän päätökseen voidaan hakea muutosta liitteenä olevan valitusosoituksen mukaisesti (liite 1). Käsittelyratkaisuun ei saa hakea muutosta erikseen, koska sillä ei ole HLL 5.1 §:n mukaisesti ratkaistu tai jätetty tutkimatta asiaa.

Ympäristö ja luonnonvarat
-vastuualue

Ylijohtaja

Kari Pääkkönen

Ympäristölakimies

Heli Peuraniemi

Asian valmisteluun on osallistunut ylitarkastaja Raija Urpelainen.

LIITTEET

- Liite 1 Valitusosoitus
- Liite 2 Kainuun luonnonsuojelupiiri ry:n ja Iisalmen Luonnon Ystävien yhdistys ry:n vireillepano 7.11.2012
- Liite 3 Asiakirjan siirto 13.11.2012
- Liite 4 Kainuun maakunta-kuntayhtymän ympäristöterveydenhuollon yhteenveto 14.8.2012
- Liite 5 Kainuun maakunta-kuntayhtymän ympäristöterveydenhuollon ja Kainuun ELY-keskuksen tiedote 29.11.2012
- Liite 6 Talvivaaran vastine 5.2.2013
- Liite 7 Hakijoiden vastaselitys 1.3.2013
- Liite 8 Kainuun ELY-keskuksen lausuntopyyntö 13.6.2013
- Liite 9 Suomen ympäristökeskuksen lausunto 9.9.2013
- Liite 10 Talvivaaran täydennys 12.8.2013 bioliuotuksen toiminnan varmistamisesta ja seurannasta
- Liite 11 Talvivaaran suunnitelma vesienkäsittelyn tarkentamisesta vuodesta 2014 eteenpäin
- Liite 12 Ylä-Lumijärven kunnostusvaihtoehtojen vertailu, 4.7.2013 Ramboll Finland Oy
- Liite 13 Arvio lähijärvien kunnostustarpeesta

JAKELU

Kainuun luonnonsuojelupiiri ry
Iisalmen Luonnon Ystävien yhdistys ry
Talvivaara Sotkamo Oy

VALITUSOSOITUS

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen päätökseen saa hakea muutosta valittamalla **Vaasan hallinto-oikeuteen** kirjallisella valituksella.

Valitusaika

Valitus on tehtävä **30 päivän kuluessa** elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen päätöksen tiedoksisaantipäivästä, sitä päivää lukuun ottamatta. Jos määräajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, lauantai, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, jouluaatto tai juhannusaatto, valitusaika jatkuu vielä seuraavana arkipäivänä.

Tiedoksisaantipäivän osoittaa tiedoksianto- tai saantitodistus. Milloin kysymyksessä on sijaistiedoksianto, päätös katsotaan tiedoksi saaduksi, ellei muuta näytetä, kolmantena päivänä tiedoksianto- tai saantitodistuksen osoittamasta päivästä. Virkakirjeen katsotaan tulleen viranomaisen tietoon saapumispäivänään. Milloin päätös on lähetetty postitse saantitodistusta vaatimatta, päätös katsotaan tiedoksi saaduksi, jollei muuta näytetä, seitsemäntenä päivänä siitä, kun päätös on annettu postin välitettäväksi.

Valituskirjelmän toimittaminen

Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa **Vaasan hallinto-oikeudelle**. Omalla vastuulla valituskirjelmä liitteineen voidaan myös lähettää postitse, lähetin välityksellä, telekopiona tai sähköpostilla. Sähköisesti (telekopiona tai sähköpostilla) toimitetun valituskirjelmän on oltava toimitettu niin, että se on käytettävissä vastaanottolaitteessa tai tietojärjestelmässä määräajan viimeisenä päivänä ennen virka-ajan päättymistä. Postiin valitusasiakirjat on jätettävä niin ajoissa, että ne ehtivät perille valitusajan viimeisenä päivänä ennen viraston aukioloajan päättymistä.

Valituskirjelmän sisältö ja allekirjoittaminen

Valituskirjelmässä on ilmoitettava

- valittajan nimi ja kotikunta
- postiosoite ja puhelinnumero, joihin asian käsittelyä koskevat ilmoitukset valittajalle voidaan toimittaa
- päätös, johon haetaan muutosta
- miltä kohdin ja mitä muutoksia päätökseen vaaditaan tehtäväksi
- perusteet, joilla muutosta vaaditaan.

Valittajan, laillisen edustajan tai asiamiehen on allekirjoitettava valituskirjelmä, ellei valituskirjelmää toimiteta sähköisesti (telekopiolla tai sähköpostilla). Jos valittajan puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä taikka jos valituksen laatijana on muu henkilö, on valituskirjelmässä ilmoitettava myös tämän nimi ja kotikunta.

Valituskirjelmän liitteet

Valituskirjelmään on liitettävä

- elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen päätös alkuperäisenä tai jäljennöksenä
- todistus siitä, minä päivänä päätös on annettu tiedoksi tai muu selvitys valitusajan alkamisajankohdasta
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle.
- mahdollisen asiamiehen valtakirja tai toimitettaessa valitus sähköisesti selvitys asiamiehen toimivalta.

Vaasan hallinto-oikeuden osoite

Postiosoite
PL 204
65101 VAASA

Käyntiosoite
Korsholmanpuistikko 43
65101 VAASA

Fax
029 56 42760

Sähköposti
vaasa.hao@oikeus.fi

Oikeudenkäyntimaksu

Valittajalta peritään Vaasan hallinto-oikeudessa oikeudenkäyntimaksu 90 euroa, ellei valittaja tuomioistuinten ja eräiden oikeushallintoviranomaisten suoritteista perittävistä maksuista annetun lain (701/1993) 7 §:n nojalla vapaudu maksuvelvollisuudesta.

